CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"BE NOT DRUNK WITH WINE, WHEREIN IS EXCESS; BUT BE FILLED WITH THE SPIRIT." Eph. 5 : 18

AUGUST 31st, 1962 - No. 560 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication. Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash. Postage paid at Hamilton.

De Huik en de Wind

In het Nederlandse "Centraal Weekblad" lazen wij onlangs een kort artikel over een kerkelijk experiment. Of het U misschien onwaarschijnlijk voorkomt of niet, maar er zijn plaatsen waar de kerken jazz-muziek hebben ingevoerd als deel van de eredienst. Hierbij gaat het niet om de vraag of de kerkelijke ambtsdragers de jazz kunnen waarderen of niet, maar het is veel meer een maatregel om de kerkdiensten wat aantrekkelijker te maken. Het betreffende artikel begint aldus: "Om de teruggang in het kerkbezoek, vooral onder de jeugd, op te vangen zijn er in enkele plaatsen pogingen gedaan de kerkdiensten op moderne leest te schoeien en gebruik te maken van de meer emotionele zang, vaak in vraag- en antwoordvorm, van de negro-spirituals, en met jazz-begeleiding."

Volledigheidshalve quoteren wij "Centraal Weekblad" nog even verder:

"Het Haags Dagblad "Het Vaderland" heeft hierover een gesprek gehad met ds. J. Visser, jeugdpredikant in Den Haag. Hij vertelde hierover: Toen ik voor de eerste maal een jeugddienst met een jazz-combo ter vervanging van het orgel bijwoonde, was er reeds een jaar sprake van een dergelijk experiment. Mijn eerste indruk was: leuk, levendig, lawaaiig, rommelig ook, informeel, het laatste het meest kenmerkend.

Ds. Visser houdt thans zelf iedere maand een dergelijke jeugddienst in het Olympia-theater. Zelf vindt hij een dergelijke omgeving het meest passend. Een combo in een kerk doet wat wonderlijk aan, past niet in de omgeving, zoals een toga wel in de kerk past, maar niet in het Olympia-theater.

De scholieren en werkende jongeren, die zijn diensten in het Olympiatheater bezoeken zijn enthousiast. De leeftijd varieert tot ongeveer twintig jaar, daarna blijkt de behoefte te verflauwen. Ds. Visser maakt ook gaarne gebruik van gramofoonplaten. Als aanloop voor zijn preek draait hij bij voorbeeld een plaatje van Jules de Corte, Wim Kan, e.d."

Wij willen wel bekennen, dat wij een beetje vreemd tegen deze dingen aankijken. Het is duidelijk dat het de bedoeling is om de mensen, vooral de jonge mensen naar de kerk te krijgen. Op zichzelf is dit een lofwaardig streven. Dat de kerkdiensten vroeger niet veel aantrekkelijks hadden, kan niet worden ontkend. Er zijn tijden geweest, dat kerkdiensten gekenmerkt werden door zwarte kleding en lang,- erg langgerekt zingen. Er waren predikanten die meenden de boodschap te moeten brengen in een bepaalde taal (de talen Kanaans) en op een bepaalde toon (preektoon). Het is niet zo vreemd, dat de jeugd daar niet veel van hebben moest. Het gevolg was, althans in sommige kerken dat de jeugd weg bleef. Men tracht dit nu te herstellen, door bepaalde elementen in de eredienst te brengen, die de jeugd trekken moeten.

Dit kan allemaal best waar zijn en wij zouden zeker niet de toestand van vroeger terug willen. Maar met dezelfde klem zouden wij ons toch willen verzetten tegen een streven, zoals zich dat hier openbaart. Misschien zijn wij dan te ouderwets in onze opvatting, maar wij achten het toch wel verre en verre beneden de waardigheid van de kerk om zo om de klandizie van de kerkgangers te bedelen. Is er dan geen autoriteit meer in het Woord dat de Kerk moet brengen? Als dat Woord niet meer in de Kerk gebracht kan worden, waarvoor heeft men die kerkgebouwen dan gesticht? Heeft de Kerk dan geen eigen sfeer? Als, zoals in Den Haag, de gedachte leeft, dat het Woord meer effectief gebracht kan worden in een theater, waarom stichten wij dan geen gebouwen voor "algemeen nut", waarin wij en kerk, en bioscoop, en alle andere activiteiten kunnen uitvoeren? Als de toga niet in een theater past (zoals de Haagse jeugd-dominee zegt), dan vragen wij ons af of het Woord dan wel in het theater past. De Haagse jeugdpredikant kan nu wel zeggen dat de jeugd over de theater-kerkdiensten enthousiast is, maar wij willen wel eens weten, waaróver de jeugd enthousiast is. Is men enthousiast omdat men gezamenlijk een openbare eredienst heeft, of omdat men kerkje speelt in een bioscoop? De Haagse predikant heeft ook gezegd, dat de leeftijdsgrens van de jazz-jubilanten ongeveer twintig jaar is, "daarna blijkt de behoefte te verflauwen." Jammer, maar er werd niet bijgezegd, wat men denkt te doen voor degenen, die die leeftijdsgrens passeren. Daar moet men dan zeker iets anders voor bedenken. Of zou het kunnen zijn, dat de behoefte verflauwt omdat de jeugd deze onzin eindelijk zat wordt? Omdat de jeugd leiding wil en het helemaal niet op prijs stelt, als de kerkelijke leiding maar toegeeft aan schijnverlangens?

Laat nu niemand denken, dat dit een specifiek Nederlands verschijnsel is. Reeds drie jaar geleden is een predikant in London, Engeland begonnen met jazz-muziek in de eredienst te introduceren. En ook in Canada zijn de maatstaven voor openbare erediensten vrij ruim. In onze woonplaats heeft men ook van alle soorten diensten: "Credit-Union-services", "Motherday- services", Fatherday-services" en wat niet al. Het doet er niet meer toe hoe je het noemt of hoe je het doet, als je de mensen maar trekt!

En laat nog minder iemand denken, dat wij in de kerken van de reformatie ontkomen aan deze tendens. Het mag in onze eigen kringen dan misschien niet zo openlijk naar voren komen. Wij hebben althans nog niet gehoord van "jazz" of van "credit-union-services" in onze "reformed churches". Maar dat wil niet zeggen, dat wij immuun zijn voor deze mentaliteit. Als wij werken, dan willen wij resultaat zien. Dat is menselijk. Dat zit ons in het bloed. In al onze activiteit bespeuren wij de onwillekeurige drang naar resultaat. Daar behoeft niemand zich voor te schamen. Maar als dit resultaat niet spoedig of in het geheel niet komt, dan zijn wij net zo goed geneigd naar middelen te zoeken om dat resultaat desnoods een beetje te forceren. Iedere werker in de evangelisatie en iedere actieve werker in christelijke actie weet dit uit ervaring. Wij willen het ideaal bereiken. Hoe goed dit op zichzelf ook moge zijn, het mag ons niet de ogen doen sluiten voor het gevaar, dat wij wat minder scherp op de middelen letten, die ons tot dit ideaal moeten leiden. Als de Kerk de jeugd tot zich trekken wil, dan zal zij dit als Kerk moeten doen, met haar eigen karakter en haar eigen middelen.

Het is nu al meer dan vijftig jaar geleden dat de filosoof William James stierf. Maar zijn invloed groeit nog steeds — ook onder ons. Wat deze man leerde noemen wij met een deftig woord "pragmatisme" en als wij het heel gewoon willen zeggen, noemen wij het "de huik naar de wind hangen". Wij weten wat zo'n huik was: een lange mantel zonder mouwen, waar de wind vrij spel mee had. Je kon er alle kanten mee uit.

Zo gauw wij bang worden, dat "men" onze boodschap niet wil aanvaarden, zijn wij op een gevaarlijk punt beland. Dan zijn wij geneigd onze boodschap zo voor te dragen of in te kleden, dat zij aanvaardbaar wordt. Dan zijn wij geneigd de huik naar de wind te hangen. Maar wij moeten wel beseffen, dat onze levensovertuiging geen mantel zonder mouwen is. Zo'n mantel is maar een slap geval, en wat men van ons verwacht — en mag verwachten — is dat wij ruggegraat tonen.

D. F.

LABOUR DAY

CHRISTIAN LABOUR

John 6:27, "Do not labour for the food which perishes, but for the food which endures to eternal life, which the Son of man will give to you."

Sinful man looks upon labour as a necessary evil. In order to live he must eat, and in order to eat he must labour. Not to work, and yet be able to eat and be filled, is the Utopia he is ever seeking. He is ready to follow any political system or social leader that promises the greatest material abundance with the least physical effort. One who could feed the hungry of this world, and that without labour, would indeed be hailed as the saviour of mankind.

It was for this reason that the multitudes came, seeking Jesus. The day previous he had fed the multitude by miraculously multiplying the few loaves and fishes. He had performed this miracle as a sign, to show unto them that He was the bread from heaven who could nourish their souls unto everlasting life. This they had failed to understand, and they came seeking Jesus that they might have bread. Therefore Jesus rebukes them saying, "Truly, truly, I say unto you, you seek me, not because you saw the signs, but because you ate your fill of the loaves". Even as the multitudes today, they cared not for the bread from heaven, but were merely concerned about a full stomach.

Hence the Lord warns, "Labour not for the food that perishes, but for the food which endures to eternal life, which the Son of man will give you". To labour is a privilege given to man created in the image of God, but to labour for the food that perishes is a tragedy. The great misery of fallen mankind is that "All the labour of man is for his mouth, yet his apnetite is not satisfied". The essence of sin is that man seeks to live by bread alone. If the sum total of man's existence were the brief years from childhood to social security, then his life would consist of the abundance of things which he possesses. But man has been created for eternity, and what does it profit him though he gains the whole world and does not attain unto eternal life?

How blessed it is to labour for the food which endures to eternal life, which the Son of man will give unto us. Then labour is a privilege and not a burden. Then our labour is never in vain. As christian labourers we may never be motivated by the question, what shall we eat, or wherewithal shall we be clothed. To do so is an insult to our heavenly Father, who knows that we have need of all these things. Also in our daily labour we must seek first the kingdom of God and His righteousness. Any wages we receive for our labour, no matter how high they may be, are too low, if our labour does not meet with the Lord's "well done". In all our labour we build too low if we build beneath the stars. And all our labour that is done to the glory of God will receive its due reward both in this life, and in the life to come.

B. Kok.

"DE GERECHTIGHEID BLIJFT VERRE STAAN....

Het is U natuurlijk meermalen opgevallen, hoe de profeten van Israel, die een bijzondere opdracht hadden ten opzichte van het uitverkoren volk, zo vaak tegelijkertijd een boodschap brengen voor alle volken der wereld. Terwijl zij de weg des heils voor het nakroost van Abraham verkondigen, geven zij tevens te kennen, wat de grond-

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

slagen zijn voor elk afzonderlijk volk en voor de gehele mensheid. Onder hen bekleedt Jesaja een voorname plaats, maar ook bij de andere profeten, tot de zogenaamde kleinste toe, treft men uitspraken aan, die bewijzen, dat de Heilige Schrift zich ook bemoeit met de grondslag van elke menselijke samenleving, het recht.

Zo lezen wij in Jesaja 59 vers 14 deze treffende woorden, die in de week, waarin wij dit artikel schrijven, van ongewone duidelijkheid zijn: "Het recht wordt terug gedrongen en de gerechtigheid blijft verre staan, want de waarheid struikelt op het plein en oprechtheid vindt geen ingang...."

Hier worden recht, gerechtigheid, waarheid en oprechtheid naast elkaar, zelfs in oorzakelijk verband geplaatst.

Tot de hoogste goederen der mensheid, die men zich inzonderheid in het westen in een strijd van tientallen eeuwen heeft verworven, behoort de gelding van rechtsregels, die beantwoorden aan de gerechtigheid. Dat recht kan betrekking hebben op een volk, maar ook op de samenleving der volken. En het is zeer gelukkig, dat in vele landen buiten het westen, ook de uitbouw van dat volkenrecht wordt bevorderd. Maar het historische feit ligt onwrikbaar vast, dat de grondslagen van het huidige volkenrecht in de westerse beschaving, waarop het christendom zulk een machtige invloed heeft gehad, zijn gevestigd. In dat recht gaat men bijvoorbeeld uit van de trouw aan het gegeven woord, van de waardering van de mens als zodanig, omdat hij is van Gods geslacht en dat er een overheid door God is ingesteld om de ongebondenheid der mensen te beteugelen. Dit laatste is een leerstuk, dat door tal van hedendaagse, ook Gereformeerde, theologen te weinig wordt beleefd. En zeer terecht heeft de eerste vrouwelijke hoogleraar aan de Vrije Universiteit, Prof. G. van der Molen, op die grote betekenis van dat volkenrecht voor de toekomst der mensheid gewezen in haar afscheidscollege.

U.N. Gezagsdragers patrouilleren in de Congo.

Dit alles is van groot gewicht voor de beoordeling van het verdrag, dat dezer dagen is gesloten tussen Nederland en Indonesië.

Internationaal rechtelijk staat het vast, dat de souvereiniteit over Nederlands Nieuw Guinea toekwam aan Nederland. Men kan dit betreuren, maar het feit staat vast en geen van de westerse mogendheden heeft dat ontkend.

Als wettige overheid had de Nederlandse regering dus een taak, een taak die zij te vervullen had als dienaresse Gods. En wie nu het voorrecht had als schrijver dezes maanden lang in alle gedeelten van Nederlands Nieuw Guinea te verkeren en de toestanden in ogenschouw te nemen, die staat vol bewondering voor wat in zo korte tijd onder de voortreffelijke leiding van het Nederlandse binnenlands bestuur, tijdens het bewind van Dr. J. van Baal en Dr. P. Platteel in een tiental jaren is verricht. Men kon dat doen, omdat eerst in de jaren na de tweede wereldoorlog door de moderne verkeersmiddelen het gebied, ook buiten de kuststreken was te bereiken.

In de eerste plaats heeft dat Nederlandse bewind gezorgd voor handhaving van recht, waarbij de waarde van de mens in het middelpunt stond. Niet al het gebied was onder bestuur gebracht, maar waar

(Vervolg op pag. 2)

"De Gerechtigheid blijft verre staan ....!"

(Vervolg van pag. 1)

dit was geschied, week de schrik uit de ogen der Papoea's, die voor de komst der Nederlanders verteerd werden door angst, angst voor elkaar, angst voor de vreemde stammen, angst voor alles. Het koppensnellen werd beteugeld en het kannibalisme voorzover mogelijk uitgeroeid en het huwelijk voor vrije mensen geregeld. Dat geschiedde door merendeels zeer jonge ambtenaren, die hetgeen zij theoretisch aan de universiteit hadden geleerd, hier als rechtsvinders konden toepassen. En tegelijkertijd werd een einde gemaakt aan vaak walgelijk wrede gebruiken, die de mens verlaagden tot onder het dier. Dat alles heeft moeite gekost en ook Nederlands bloed gekost, maar het geschiedde door een overheid als dienaresse Gods. En geleidelijk werd ook een inheems gezagsapparaat opgebouwd.

In de tweede plaats denk ik aan hetgeen onder Nederlandse leiding voornamelijk met steun van het gouvernement gedaan is voor de volksgezondheid. Nergens heb ik de zegen van het Nederlandse bewind zo duidelijk voor ogen gezien, als toen ik een der grootste leprakolonies kon bezoeken, waar Nederlandse artsen met steun van jonge Nederlandse verpleegsters met groot succes een der ergste gesels der mensheid bestreden en waar tegelijkertijd het Evangelie werd gebracht. Het Nederlandse bestuur zorgde, dat er voor de bevolking naar verhouding tienmaal zoveel artsen beschikbaar waren als thans in Indonesië. Volksziekten als framboesia werden uitgeroeid. De malaria werd teruggedrongen. Voortreffelijke ziekenhuizen, die nergens zo uitstekend waren ingericht in geheel Zuid Oost Azië, als bijvoorbeeld in Hollandia, stonden open voor de bevolking. Volksvoorlichting vond plaats op grote schaal en een staf van medische helpers en helpsters, uit de authochtonen opgeleid, verleende voortreffelijke hulp.

In de derde en voornaamste plaats denk ik aan wat er is geschied voor zending en missie, in nauw verband met het onderwijs. Meer dan ergens anders in Nederlands gebied betoonde de Nederlandse overheid zich christelijke overheid. Met haar actieve steun, direct en indirect geschonken, breidde het christendom zich uit. In enkele tientallen jaren steeg het aantal leden der Evangelisch christelijke kerk tot honderdduizenden, die een volkomen zelfstandige organisatie hebben opgebouwd. De Rooms Katholieke missie begon pas later haar arbeid en volgde andere wegen, maar ook hier werd in ruime mate op witte velden geoogst. Ik denk in het bijzonder aan Ds. Kijne, die haast meer dan een mensenleven kan omvatten, gezorgd heeft voor het onderwijs, voor een psalmberijming, voor opleiding van dienaren des Woords, voor organisatie van de kerk. Ik verbaas mij alleen, dat nog niet een Nederlandse universiteit hem voor dit geweldige werk een eredoctoraat in de theologie heeft verleend, omdat hij, zij het niet met wetenschappelijke middelen, een volk als geheel met het christendom in aanraking heeft gebracht. Ik denk verder aan die beide paters Meeuwese en Verschuur, die volken met de minst denkbare cultuur, met het evangelie in kennis hebben gesteld. Ik denk ook aan die moedige onderwijzers en onderwijzeressen, die tot in de Baliem toe hun werk hebben gedaan.

En dat alles is geschied onder de krachtige medewerking van het gouvernement. Natuurlijk zijn bij dit alles fouten gemaakt, maar als geheel was het een werk van zelfverloochening, dat rijk gezegend werd.

Al dit werk werd kolonialisme genoemd en Nederland werd van imperialisme beschuldigd, terwijl het vast stond, dat Nederland hier nooit iets van de gemaakte kosten zou vergoed krijgen. De waarheid struikelde op het pelin, ook in Nederlandse kringen.

Terwijl Indonesië en Nederland beide het handvest van de Verenigde Naties hadden getekend, waarbij de plichten van de beherende mogendheid nauwkeurig werden omschreven; waarbij de leden van deze organisatie hadden beloofd nooit tot geweld hun toevlucht te nemen .... Zij waren lid van een organisatie, die tot grondslag had de eerbied van de trouw aan het gegeven woord en de onschendbaarheid van verdragen, omdat men een recht tussen de volken wilde handhaven, dat op gerechtigheid was gegrond, en dat het beginsel van zelfbeschikking van de volken erkende. Terwijl Nederland zich van te voren had bereid verklaard een uitspraak van het Internationale hof te aanvaarden, terwijl het plan-Luns, dat de ontkenning was van elk kolonialisme, door de meerderheid van de leden van de organisatie der Verenigde Naties was aanvaard, ging Indonesië tot agressie over en dreigde met oorlog.

Toen bleef de gerechtigheid verre staan, onder leiding van de Verenigde Staten, ten voordele van een dictator, die terwijl de inkt van de handtekening van zijn gevolmachtigde nog niet droog was, namelijk binnen twee maal vier en twintig uur het voornaamste gedeelte van het verdrag weg interpreteerde .... Zo werd het recht terug gedrongen.

Een der meest rechtschapen Papoealeiders, Marcus Kassiepo, zeide terecht: "Zo graaft de democratie haar eigen graf."

Mr. L. W. G. Scholten.

Hollandse en Engelse romans.
BIBLIOTHEKEN
10% KORTING.

Ook voorhanden: Worp: Psalmen $ 5.50. Johannes de Heer: Zangbundel $ 3.75. Woensel Kooi: Oude en nieuwe zangen $ 3.25.

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
Hamilton, Ont. JA 2-1234
36 Longwood Rd. N.,

GROEPS-REIZEN
naar
HOLLAND
Vraagt volledige inlichtingen

C. STEENHOF
43 Crane Ave.,
WESTON (Toronto), Ont.
CH 1-0811

JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas St. W.,
TRENTON, Ont. EX 2-4641

WORLD WIDE TRAVEL
SERVICE, 359 Wilson Ave.,
DOWNSVIEW (Toronto), Ont.
ME 5-5661

KOOPS TRAVEL SERVICE
543 Brant St.,
BURLINGTON, Ont. NE 4-1813

KREEFT'S TRAVEL BUREAU
968 Exmouth St.,
SARNIA, Ont. ED 7-8559

Uw leven moeilijk

door maagklachten, -zweer, gassen, ischias-jicht-reuma, lever- of longziekten, nierontst. en -steen, open wonden, trage ontlast., uitputting, uitslag-zweren-puisten-jeuk, wormen en maden, zenuwzwakte en -pijnen of enige andere slep. ziekte? Wat wij met onze onschad. geneeskruiden p. maandpak bereiken ook in schijnbaar hopeloze gevallen, is niet te geloven!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Krijgt de regering steun van vroegere bestrijders?

Het gaat er op lijken, dat Canada geen nieuwe federale verkiezingen zal hebben voor Kerstfeest.

Verklaringen, die door de leiders van de twee kleine partijen zijn afgelegd in de laatste weken, wijzen er duidelijk op dat zij vroegtijdige verkiezingen niet op prijs stellen.

Waarschijnlijk zullen zij zich wel afzijdig houden van betekenisvolle stappen, waardoor inmiddels het kabinet Diefenbaker althans voor de eerstkomende maanden in het zadel zal blijven zitten. Niettemin kan men stemmen horen, die er op wijzen dat de eerste dagen van de nieuwe zitting van de volksvertegenwoordiging wel eens kritiek zouden kunnen worden.

De Liberalen hebben voldoende doen uitkomen, dat zij van plan zijn een motie van vertrouwen (of van wantrouwen?) in te dienen. Het gaat er dan om of de andere twee partijen hen steunen of niet. Doen zij dat, dan is het pleit beslecht voor de Progressive Conservatives. Waarschijnlijk zal de stemming over deze motie in het begin van de parlementaire bijeenkomst plaats vinden.

Er zijn echter twee persconferenties in Ottawa geweest, waarbij de leiders van de twee kleine partijen hebben laten doorschemeren, dat zij niet wensen mede te werken aan een vroegtijdig einde van de huidige regering. Beiden beweren, dat dit niet in het belang van ons land zou zijn.

Dit klinkt zeer vaderlandslievend. Het is alleen een beetje in tegenspraak tot wat wij gehoord hebben tijdens de verkiezingscampagne van voor 18 Juni j.l. Toen werd van beide zijden het Canadese volk verteld, dat men de regering Diefenbaker de behartiging van Canada's nationale belangen niet langer kon toevertrouwen. Herhaaldelijk hebben beiden luid verkondigd, dat zij geen vertrouwen konden stellen in een Conservatief beleid. Nu menen beiden echter dat het in het belang van het land is, dat de Conservatieven in de regering blijven, althans gedurende de wintermaanden. Niets veranderlijker dan een .... politicus.

De "tweeling"leiders van Social Credit hebben een persconferentie samengeroepen om opheldering te geven over het onlangs in Ottawa gehouden partij-congres. De twee leiders hebben gedurende die conferentie talloze vragen te beantwoorden gekregen van de krantenmensen, maar het einde was, dat diezelfde krantenmensen er geen staart of kop aan hebben kunnen vinden. De echte leider, Robert Thompson, wilde er geen twijfel over laten bestaan, dat hij de leider was en Real Caouette de vice- of plaatsvervangend leider. Maar Mr. Caouette zelf meent dat zijn titel niet is vice- of plaatsvervangend leider, maar "coleader". Hij wil dus samen met Thompson op de commandobrug staan. Misschien is het iets meer dan woordenspel, vooral als men bedenkt, dat diezelfde Mr. Caouette heeft verklaard veel bewondering te hebben voor mannen als Hitler en Mussolini. Die bewondering gaat dan weliswaar uit naar het economische program van deze dictators, maar intussen kan men hun economische maatregelen dan toch maar moeilijk losmaken van hun gehele staatsinrichting. Men mag terecht betwijfelen of Social Credit op de duur op zulk een leiderschap is gesteld.

Mr. Thompson ziet geen heil in een "snap election". Dit zou alleen maar een andere minderheidsregering tengevolge kunnen hebben.

Later, tijdens een andere persconferentie, heeft de leider der Socialisten, Mr. Douglas zich in gelijke zin uitgelaten. Hij meende, dat indien thans een nieuwe verkiezing zou worden uitgeschreven, wij opnieuw op dood spoor zouden geraken. De Liberalen zijn het hier echter niet mee eens.

Maar ook Mr. Caouette is het hier blijkbaar niet mee eens. Hij vertelde de verslaggevers, dat hij 22 jaar lang tegen de Conservatieven had gevochten en dat hij niet van plan was hen nu te steunen. Hij zou doorgaan met het bestrijden van Mr. Diefenbaker en hij zou iedere serieuze motie van wantrouwen ondersteunen.

Maar dit is nu juist een moeilijk punt. Wat is een "serieuze" motie van wantrouwen? Welke maatstaf zal Mr. Caouette aanleggen in het beoordelen van wat "serieus" is? Hij heeft reeds te kennen gegeven, dat een motie van wantrouwen zonder meer, zonder een grondige bewijsvoering (zoals de Liberalen blijkbaar in de zin hebben), niet serieus genoeg is. En de Conservatieven geloven niet, dat de Liberalen met zulk een motie op de steun van de Social Crediters en de NDPers mogen rekenen. Indien zij inderdaad zulk een motie niet steunen, dan stellen zij in feite wel vertrouwen in de regering en dit is nu juist wat zij tijdens de laatste verkiezingscampagne zo stellig hebben ontkend.

Mr. Thompson wil geen nieuwe verkiezingen voor Mei of Juni op z'n vroegst. Blijkbaar valt de NDP hem hierin bij. Maar beide groepen verzekeren ons, dat zij niet bevreesd zijn voor nieuwe verkiezingen. Of dit nu allemaal landsbelang is, moet ieder voor zichzelf maar uitmaken. Een andere factor zal stellig een woord meespreken: beide groepen hebben tijd nodig om nieuwe verkiezingen voor te bereiden en te financieren. Waarom daar niet ruiterlijk voor uit te komen? De verzekeringen van zorg en interesse voor landsbelang, economische crisis en werkloosheidsprobleem zijn te vaag om wijd en zijd aanvaard te worden.

Opnieuw is het Mr. Caouette, die een eigen mening heeft. Kort na de Juni verkiezingen was hij het die zei: "the quicker we have another election the quicker we will have such a (stable) Government." Hij schijnt nog van hetzelfde gevoelen te zijn. Daarin wijkt hij dus blijkbaar van zijn leider (of collega-leider?) af. Misschien wijkt hij ook wel af van verschillende van zijn partij-mensen, die thans een zetel in het parlement hebben gekregen. Men mag niet verwachten, dat deze zo begerig zijn, die zetels na een paar weken al weer prijs te geven.

Mr. Douglas van de NDP wenst noch verwacht een vroege verkiezing. Hij is van mening, dat Canadezen geen prijs zullen stellen op verkiezingen gedurende de wintermaanden. Bovendien ziet hij als eerste taak van het parlement niet om de regering te ontzadelen, maar om het hoofd te bieden aan de ernstige economische toestand.

Op een vraag, hoe Mr. Douglas verklaarde, dat hij thans de regering wil helpen, terwijl die steun werd ontzegd tijdens de verkiezingscampagne, verklaarde hij: "Ik geloof dat er ontstemming zou zijn in ons land, indien wij nu nieuwe verkiezingen zouden krijgen. Wij gaan een zware winter van werkloosheid tegemoet."

Hij stelt het echter niet op prijs, indien zijn groep als regeringssupporters zou worden aangemerkt. Hij legde er de nadruk op dat de NDP eerst de troonrede wil afwachten. Indien deze troonrede geen vast plan, geen voldoende economische maatregelen bevat, zal de oppositie geen andere weg openstaan dan de regering naar huis te zenden.

Het is gevaarlijk zich te wagen aan voorspellingen. Maar het ziet er toch naar uit dat de 100 Liberalen, indien zij in het begin van de parlementaire zittingen een motie van wantrouwen indienen, alleen blijven staan en dat de splinter-partijen de regering, zij het node, zullen steunen.

GROOT SCHOONMAAKPROBLEEM
SPAAR TIJD, WERK, GELD!

Om het zwaarste, vetste vuil te verwijderen, schrobbe men de te reinigen oppervlakken met een oplossing van 2 eetlepels Gillett's Lye op een gallon water. Gillett's doet dit moeilijke schoonmaakwerk snel en afdoend en kost toch veel minder dan andere schoonmaakmiddelen, die maar half werk doen.

Gillett's gaat werkelijk vet en vuil met kracht te lijf, krijgt het uit spleten en hoekjes, die andere schoonmaakmiddelen niet bereiken kunnen. Met vet en smeer reageert het zodanig dat een zeepoplossing wordt gevormd, die de te reinigen vlakken vlekkeloos schoon maakt en tevens hygienisch.

Dit is slechts een van vele dozijnen goede wenken waardoor U tijd, werk en geld kunt sparen, welke vervat zijn in een gratis 60 pagina's groot boekje, verkrijgbaar door te schrijven aan Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke St. W., Montreal. (Adv.)

Congratulations

On July 13 Jane Wesseling, daughter of Mr. and Mrs. D. Wesseling of Waterford, Ont. was united in marriage to Paul Herrewijnen, son of Mr. and Mrs. J. Herrewijnen. The wedding took place in the Immanuel Christian Reformed Church of Simcoe, Ont., with the Rev. N. De Vries officiating.

On July 20th Albert Lunshof of Alberton, Ont. took as his bride the former Miss Jane Bruulsema of Carluke, Ont. The wedding took place in the Mount Hamilton Chr. Ref. Church with the Rev. J. Ehlers officiating.

Are you sincerely interested to build a business of your own?

To those who have such a desire and who have the qualities to meet, to contact and to advise people

HOLLAND LIFE

offers an excellent opportunity
in several of its Branches across Canada

Holland Life has an excellent training program, which initially also includes ample support in the field. Salary and Commission.

Please write to
Agency Department
HOLLAND LIFE INSURANCE SOCIETY LTD.
1130 Bay Street,
Toronto 5, Ont.

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE

NOW Complete in ONE VOLUME..!
BARNES NOTES ON THE NEW TESTAMENT
•Verse by Verse •Practical
Special Pre-publication Price until Dec. 31, 1962
$13.95

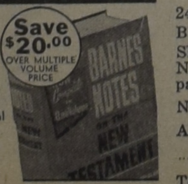

Paste Coupon on Postcard To Burlington Book & Bible House
2445 Glenwood School Drive
BURLINGTON - ONTARIO
Ship 1 copy Barnes Notes N.T. 1 Vol. @ $13.95 postage paid (less 10% for societies)
Name ....
Address ....
....
Town .... Prov. ....

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Biddende Christenen in Korea

door John Vriesinga.

Iemand heeft eens gezegd dat ons "Reformed" kerkelijk leven met zijn wijde vertakkingen in allerlei organisaties, toch nog een bepaald bijbels element mist: dat van de gebedsgroep of gebedssamenkomst.

In de Handelingen der Apostelen lezen we bij herhaling dat de gelovigen bij elkaar waren in gebed (Hand. 1 : 14, 6 : 4, 12 : 12) en een ieder moet het wel betreuren dat dit gebruik onder ons niet meer gevonden wordt.

Wie bijvoorbeeld leest in rapporten van zendelingen over het gebedsleven van de christenen in Korea moet wel met schaamte en jaloersheid bekennen dat zij iets hebben wat wij zeer bepaald missen, tot onze schade. De Koreaanse christenen weten wat bidden is; ze weten ook wat gebedsverhoring is, niet als een zeldzaam verschijnsel maar als regel van het leven van een kind van God.

Een van de westerlingen die diep onder de indruk was van het gebedsleven van de Koreaanse christenen is de bekende evangelist Billy Graham.

Voordat hij zijn "crusade" begon in Engeland, nu al weer verscheiden jaren geleden, vroeg hij speciaal om de voorbede van de christenen in Korea. Hij had daar zijn reden voor, want hij had zelf gezien hoezeer de Koreaanse Christenen volharden in een vurig en vrijmoedig gebed.

Dat gebeurde tijdens een gebedssamenkomst waarvoor hij een uitnodiging had aangenomen. Maar Billy Graham keek een beetje ongelovig toen hem verteld werd dat de samenkomst gehouden zou worden de volgende morgen.... om vijf uur. En in een kerk-in-aanbouw waarvan alleen nog maar de spanten stonden, die natuurlijk geen enkele bescherming boden tegen de barre winterkoude en de ijzige wind. En Billy's verbazing bereikte het toppunt toen hij vernam dat de bijna 200 gelovigen die daar neerknielden op een meegebracht stuk hout of op een zak (er was nog geen vloer) hier elke morgen zonder uitzondering neerknielden om God te zoeken (en te vinden) in het gebed.

Misschien vinden wij zoiets dwaas en overdreven, ziekelijk zelfs. Maar wie er van leest kan toch niet ontkomen aan dat gevoel van bewondering en jaloersheid dat zich niet weg laat redeneren. Billy Graham ontkwam er niet aan.

Weinigen van ons weten veel af van het land en zijn kerk. Korea kreeg pas bekendheid in 1950 toen de communisten er binnendrongen en een verwoede oorlog begonnen van meer dan drie jaar.

Maar voor het uitbreken van de tweede wereldoorlog had Korea al een bezetting van 35 lange jaren verduurd onder de keizerlijke Japanse troepen.

Gedurende die 35 jaar werd de jonge christelijke kerk openlijk vervolgd. De bevolking werd gedwongen de Japanse godsdienst aan te nemen of deel te nemen aan publieke godsdienstige gebruiken.

De Koreaanse christenen weigerden dit natuurlijk, met het gevolg dat velen van hen opgesloten werden in gevangenissen en concentratie-kampen. Om niet te spreken van de terechtstellingen en martelingen.

Zonder ophouden steeg toen het gebed tot God om verlossing. En de bidders voelden zich niet in hun vertrouwen beschaamd toen de Japanse legers en vloten zich in 1942 meester maakten van bijna het gehele verre Oosten. Zij hielden aan in het gebed toen verhoring onmogelijk scheen en de toekomst donkerder dan ooit.

De nederlaag van Japan in 1945 was voor de Koreaanse christenen niet zozeer het gevolg van het spel der grote machten; de bommen op Nagasaki en Hiroshima gaven niet zozeer de doorslag naar hun gevoelen. De nederlaag van Japan was Gods verhoring van hun gebed.

En als U hier om glimlacht, zo'n beetje superieur, bewijst U daar alleen maar mee dat U niet zo'n kinderlijk vertrouwend geloof hebt als Jezus bedoelde toen hij sprak over het worden als een kind.

"Faith healing" is onder ons een woord dat ons bedenkelijk doet kijken, en helaas uit noodzaak vaak wantrouwend, al zijn we zeker niet bereid om het begrip naar het rijk der fabeltjes te verwijzen.

Onder de christenen in Korea is het iets heel gewoon. Een zendeling vertelde dat hij eens gevraagd werd te bidden voor een geestelijk gestoord meisje. Toen hij een half jaar later weer in hetzelfde dorp kwam en informeerde naar de toestand van het meisje kreeg hij enigszins verbaasd te horen: "Maar natuurlijk is ze genezen".

Er zijn eerlijke Koreaanse predikanten en evangelisten die keer op keer zieken zien genezen op hun gebed. Maar ze weigeren er een publieke vertoning of winstgevend object van te maken.

Een ander voorbeeld van gebedsverhoring zagen de Koreaanse christenen in het onverwachte besluit van hun vroegere president Syngman Rhee om 27.000 krijgsgevangenen uit Noord Korea en China vrij te laten.

Het was met die krijgsgevangenen toch al een eigenaardige situatie. Ze waren bij duizenden ondergebracht in kampen, uit alle delen van het onmetelijke vasteland van Azië. De meesten hadden nooit van Jezus gehoord. De communistische indoctrinatie had hen alleen maar bijgebracht dat de Amerikanen er een soort godsdienst op na hielden waarmee ze de domme massa's van arbeiders in bedwang hielden.

De Koreaanse christenen beschouwden hun aanwezigheid als de prachtigste kans om deze vreemdelingen het evangelie te brengen. Mao-Tse-Toeng liet geen zendelingen meer toe in zijn land. Maar nu zond hij zijn onwetenden naar de zendelingen. En ze werden overweldigd door Gods liefde in Christus, verteld en beleefd door de Koreanen. Duizenden kwamen tot het licht....

Maar nu hadden de politici al maandenlang onderhandeld over het lot van de krijgsgevangenen en het leek er op dat de Chinezen hun zin zouden krijgen: ze moesten teruggestuurd worden naar hun land van herkomst.

Wat dat betekende wist niemand beter dan de jonge bekeerlingen zelf. En natuurlijk de Koreanen.

Politieke invloed sterk genoeg om de onderhandelingen in andere banen te leiden was niet voorhanden, maar de gelovigen in en buiten de kampen brachten de zaak voor de rechter van hemel en aarde.

En als een donderslag uit een heldere hemel voor de politieke onderhandelaars kwam toen de bekendmaking dat Syngman Rhee alle krijgsgevangenen op vrije voeten liet stellen en dat zij zelf mochten kiezen of ze wilden gaan of blijven.

Dat besluit verraste de christenen overigens niet; ze hadden er om gebeden en het maakte hun alleen maar indachtig aan de woorden van psalm 126 : 2, "Then was our mouth filled with laughter, and our tongue with singing, then said they among the heathen: The Lord has done great things for them".

Zo'n kinderlijk geloof heeft voor ons besef vaak eigenaardige consequenties. Het brengt dingen met zich die wij, al weer, enigszins verdacht gaan vinden. Wat zou U zeggen van een visite, die, nog maar nauwelijks over uw drempel het hoofd buigt in een kort gebed? Of als iemand uw kantoor binnenkwam voor een zakelijke bespreking en hij boog even het hoofd en vouwde zijn handen voordat hij zich tot U richtte?

Of gesteld dat U een arbeider in Uw huis een glas water aanbood of een glas melk om zijn dorst te lessen en hij dankte God voor de verfrissing voordat hij dank-u-wel zei tegen U?

Wat zou U zeggen van kinderen die even knielen voordat ze hun appel of hun snoepje oppeuzelen om Jezus er voor te danken?

De avondmaalsviering in Korea kan soms een langdurig iets zijn, want elke deelnemer buigt zich op zijn beurt in stil gebed voor hij of zij het brood en de wijn ontvangt.

Vindt U het overdreven?
Misschien, misschien....

Dit alles betreft natuurlijk alleen nog maar het persoonlijke gebed en raakt nog niet aan de gebedssamenkomsten waar we het in het begin over hadden en die Billy Graham zo verbaasden.

Mr. Bob Pierce, de stichter van "World Vision", een van de organisaties die zich het lot van de Koreanen heeft aangetrokken, karakteriseerde dat aspect van het kerkelijk leven in Korea als volgt: Het is het enige land in de wereld waar de katholieken wakker worden bij het luiden van protestantse kerkklokken.

Niet alleen 's Zondags, maar elke dag komen de Koreaanse christenen samen om te bidden. Het is geen starre gewoonte die je voor je fatsoen niet verwaarlozen kunt, of die zo ingeroest is dat het eenvoudig ondenkbaar is om er mee te breken, het is een blijde, sterkende ervaring zonder welke het geloofsleven niet bloeien kan, het geeft de gemeenschap der heiligen vlees en bloed.

Het bidden is ook niet een formeel gebeuren met keurig afgepaste volzinnen die logisch op elkaar volgen als een theologische verhandeling. Het is een spontane en hartelijke gemeenschapsoefening met de almachtige Vader, die zich in Christus tot ons neerbuigt en onder ons woont.

Het blijft niet beperkt tot een groep van "geestelijke élite", de dominee en de ouderlingen, ieder neemt er aan deel, mannen en vrouwen, jongens en meisjes wachten met ongeduld op hun beurt om tot God te spreken, die in hun midden is, om hem deelgenoot te maken van hun vreugde en hun verdriet.

Aan de andere kant, onder deze christenen te verkeren zou ons bepaald niet de indruk geven met keurige mensen te doen te hebben. De oorlog heeft Korea zwaar geteisterd en in diepe armoede gedompeld. Velen gaan gekleed in wat voor ons besef alleen maar vodden en lompen kan heten en wonen in huizen, die deze naam heel stellig niet verdienen.

Naar onze maatstaven hebben deze christenen heel weinig om dankbaar voor te zijn.

Hoe kan het dan dat ze overvloeien van liefde en dank?

En hoe kan het dat onze harten vaak zo koud en willoos zijn?

Wij zijn toch ook christenen?

Een van de gruwelijkste gevolgen van de oorlog in Korea is wel dat duizenden kinderen hun ouders verloren en nu vaak dakloos rondzwerven. Er zijn allerlei organisaties die zich het lot van deze verwaarloosde weeskinderen aantrekken en hen onderbrengen in tehuizen, waar ze met Jezus in aanraking gebracht worden.

*Als U wilt kunt U, in groepsverband of alleen, zich over zo'n weeskind ontfermen. Het kost maar acht dollar in de maand, en als U wat minder uitgeeft aan andere genoegens kunt U op deze manier gemakkelijk de wet van Christus vervullen: Wat gij aan een van deze kleinen **hebt** gedaan, hebt gij aan Mij gedaan.*

Misschien verrijkt het Uw leven wel bovenmate.

De schrijver van dit artikel wil U graag nadere inlichtingen verschaffen. (178 Thames St., Chatham, Ont.)

Z.E. C. P. HEBERT, CANADEES AMBASSADEUR IN NEDERLAND †

Op 29 Juli j.l. is te Wassenaar overleden Z.E. H. P. Hebert, Canadees Ambassadeur in Nederland. Mr. Hebert bereikte de leeftijd van 63 jaar en overleed tengevolge van een hartaanval.

De begrafenisdienst werd gehouden in de R.K. Kerk van de Goede Herder te Wassenaar en werd bijgewoond door vele hoge functionarissen. H.M. Koningin Juliana was vertegenwoordigd door Haar Ceremoniemeester, Lt. Gen. C. F. Pahud de Mortagnes, en Z.K.H. Prins Bernhard door Lt. Kol. C. C. Geertsema.

Het stoffelijk overschot is daarna per vliegtuig overgebracht naar Canada. De kist werd bedekt met een krans van Koningin Juliana en Prins Bernhard. In Montreal werd een krans bijgevoegd van het Nederlandse Kabinet.

De teraardebestelling vond plaats in Montreal, waarbij o.m. aanwezig waren de Nederlandse Ambassadeur Dr. A. H. J. Lovink en de Nederlandse Consul Generaal in Montreal, Dr. H. Jonker.

Op bezoek bij Dominee Hart

"He went home fifteen minutes ago," was het antwoord, toen wij een dezer dagen bij het Civic Hospital in Peterborough, Ont. vroegen, waar wij Dominee Hart konden vinden.

Een blijdere mededeling hadden wij niet kunnen verwachten. Driemaal heeft Rev. Hart nu een hartaanval gehad, zodat wij nog niet hadden durven hopen, dat hij nu reeds weer naar huis zou kunnen gaan.

Helaas werd de blijdschap wat getemperd toen wij later in de pastorie aan de Monaghan Road met de 'patient" spraken. Hij is thuis, inderdaad, maar hij is nog niet hersteld. Als alles zich gunstig mag ontwikkelen, zal het toch zeker nog wel maanden duren, aleer hij weer de preekstoel zal beklimmen. Hij moet zich zeer in acht nemen en zich aan strenge voorschriften houden. Al zal dan de Peterborough Chr. Ref. gemeente het nog enige tijd zonder haar eigen dominee 's Zondags moeten doen, het stemt toch tot grote dankbaarheid, dat Rev. Hart herstellende is. Preken staat de dokter hem misschien voor de eerste zes maanden nog niet toe. Maar waarschijnlijk zal hij binnenkort wel weer mogen schrijven.

Rev. Hart is er echter de man niet naar om lang over zichzelf te blijven spreken. Het duurde dan ook niet lang of het gesprek ging niet meer over zijn gezondheidstoestand, maar over verschillende interessante onderwerpen. Eucumene, wereldgebedsdag, orthodoxie en fundamentalisme, lectuur, de plaats en taak van onze mensen in dit land, en gaat U maar door. "Er is zoveel waar je over schrijven kunt," en als Rev. Hart dit zegt, spreekt het verlangen om op deze wijze ook tijdens zijn herstel dienstbaar te zijn, uit zijn ogen.

Wij zijn blij in de gelegenheid te zijn geweest even met Rev. Hart te spreken. Hij gaat vooruit, zij het langzaam. Wij hopen en bidden, dat binnen afzienbare tijd hij weer volledig zijn werk zal kunnen doen. En wij willen geduld hebben, hoewel wij met verlangen weer naar zijn artikelen uitzien.

Het is goed te weten, dat Mevrouw Hart er op toeziet, dat de voorschriften van de dokter worden nageleefd.

BOOKS - BIBLES - PRINTING - DUPLICATING - RECORDS

For the ☆ Societies
the ☆ Church
and
the ☆ Home

(Dutch and English)

Pro Rege Publishing Co.
and
Speelman's Bookhouse

10 Golfdown Dr.
Rexdale, Ont. CH 9-6662

Ask for catalogue.

TRAVEL OK TOURS

REISBUREAU

Vliegtuig - Boot - Bus - Trein
Cruises - Rondreizen - Hotels
Verhuur van auto's
Reizen op crediet

O. K. JOHNSON & CO., Limited

TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
Hofleverancier Ao. 1860.

Door de samenwerking van de grootste reisbureaux in Canada is het thans mogelijk om U bij een groep aan te sluiten op praktisch iedere afvaart van de Holland-Amerika Lijn in de komende winter.

Hierdoor ontvangt U een korting van 25% op de normale retour passageprijs. De minimumprijs voor een retour is dan U.S. $ 298.50 of

CAN. $ 322.50

Bij voldoende deelname vertrekken groepen op de volgende afvaarten:

HEENREIS:		TERUGREIS:	
3 okt.	s.s. RIJNDAM	8 dec.	(MAASDAM)
26 okt.	„	ca 8 jan.	
20 nov.	„	„ 8 jan.	
13 dec.	„	„ 5 febr.	

Uw reis met een van deze groepen kan alleen besproken worden bij een van de volgende reisbureaux, die alle officieel agent zijn van de Holland-Amerika Lijn:

FORSYTH TRAVEL BUREAU,
Marlborough & Ellen Sts. Box 569,
BLENHEIM - ONT.
Tel. OR 6-3319.

GLOBE TRAVEL SERVICE,
63 Yonge St. N.,
RICHMOND HILL - ONT.
Tel. TU 4-7851.

LUCAS & KING LTD.,
79 King St. W.,
HAMILTON - ONT.
Tel. JA 2-9257.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
697 Bay St.,
TORONTO 2 - ONT.
Tel. EM 6-9488.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
107 Dunlop St. E.,
BARRIE - ONT.
Tel. PA 6-6525.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
131 North Front St.
SARNIA - ONT.
Tel. ED 6-6169.

VELLINGA TRAVEL SERVICE,
244 Queen St., Box 234,
CHATHAM - ONT.
Tel. EL 2-5150.

WIBO TRAVEL SERVICE,
395 Dundas St.,
LONDON - ONT.
Tel. GE 2-8373.

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE,
741 King Street E., OSHAWA - ONT.
Tel. 723-4471.

Eendracht maakt macht

Vacantie

Een jaar of acht geleden waren er niet veel van onze immigranten, die aan vacantie dachten. Of misschien dachten ze er wel aan, maar het vacantie houden zelf was er doorgaans niet bij. Wat dat betreft zijn de omstandigheden onder ons wel veranderd, en ook verbeterd. Ieder die flink werkt, mag wel eens wat vrije dagen hebben.

Ik heb ook mijn vacantie gehad. Een week lang. Nu was het mijn bedoeling, om die week eens gezellig in en bij huis door te brengen, en om eens te gaan vissen met de jongste jongens, die tekenen van verveling begonnen te vertonen omdat hun vacantie zo lang was en ze nog onder de maat waren voor een zomer-job. Verder stelde ik me voor, om heel veel te lezen, gezeten en gelegen op een gemakkelijke ligstoel in ons tuintje, en om veel te slapen.

Doch, ach, hoe werden deze schone voornemens verijdeld! Ik heb namelijk een vrouw getrouwd, die ook plannen kan ontwerpen, en wat zij in haar hoofd heeft, heeft ze niet in een ander deel van haar lichaam.

— Toe, Arie, aldus sprak ze aanhoudend, — je kunt nu rijden en de kinderen laten je de beschikking over de car, laten we er nu eens uittrekken. Laten we naar het Zuiden rijden en Mina en Johan van Stegeren opzoeken. Daar kunnen we vast wel een paar dagen blijven.

Ik voelde er maar bitter weinig voor en wel om zeer deugdelijke redenen. In de eerste plaats kan ik nog maar pas rijden. Altijd heb ik mijn zonen als chauffeur gebruikt, met het gevolg, dat de auto van mij was, maar dat zij hem altijd mee hadden. Mijn afhankelijkheid van de kinderen begon me steeds meer te beklemmen, totdat ik in een vlaag van stoere mannelijkheid zelf begonnen ben met rijlessen. Met veel gejammer en gemopper en gecritiseer hebben mijn eigen jongens het me geleerd. Drie maal werd ik afgewezen bij ht rij-examen, maar de vierde keer haalde ik het. Nu rijd ik dus. Wie zal mij trots beschrijven, toen ik voor de eerste keer tegen een van mijn verblufte kinderen kon zeggen: — Nee, je kunt vanavond de car niet krijgen, want ik moet er zelf mee weg!

Ik rijd dus zelf, maar ik heb wel zoveel verstand, dat ik me realiseer, dat wanneer je chaufferen leert, als je vijftig bent, je nooit meer een geroutineerde weggebruiker wordt. Dus rijdt ik tamelijk langzaam en zeer voorzichtig! De hoogste snelheid, die ik tot nu toe behaald heb, is 52 mijl, en zulks op een dubbele hoofdweg en op een recht stuk. Dat was me hard genoeg.

Ik acht me niet bepaald een lange afstand-chauffeur en daarom voelde ik niet veel voor de plannen van Katrien.

Daar kwam in de tweede plaats bij, dat de gedachte aan een bezoek bij Van Stegeren in Zuid-Alberta niet veel bekoring voor me had. Als we gingen, moest het al zijn om Mina, die een vroegere vriendin van Katrien was. Maar Johan.... Ik ken hem tamelijk goed. Ik heb nog met hem in dienst gelegen. Maar altijd dikke verhalen; altijd opscheppen. Ik vreesde, dat het klimmen der jaren en de immigratie hem niet veel hadden geleerd in dit opzicht. De brieven, die hij ons zo nu en dan schreef, getuigden niet bepaald van nederigheid. Hier volgen enige citaten:

"Nadat ik mijn bloeiende importhandel voor een hoog bedrag van de hand gedaan heb, heb ik weer teruggekeerd tot mijn oude beroep: veekoopman. In de veehandel is altijd veel avontuur en ik heb al verschillende opzienbarende transacties afgesloten. Rust houden is er voor Johan niet bij, Arie. Hoewel ik best zou kunnen rentenieren, moet ik verder. Handel zit me in mijn bloed en veel centen verdienen is mijn hobby...."

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

"Zeg, Arie, ik heb je iets aan te bieden. Ik hoor, dat je altijd maar op een niet al te breed timmermansloon zit, en je zult ook wel graag gemakkelijk wat extrageld maken. Nu, hier is mijn aanbod: Je stuurt mij een cheque van vierhonderd dollars: ik koop er voor jou zes zeugen voor en die verzorg ik. Die zeugen krijgen biggen en van die biggen is de helft voor jou; die biggen worden groot en krijgen op hun beurt weer biggen....

Daar zit avontuur in, Arie. De zwijnen maken je slapende rijk!...."

Uit de laatste brief: "Jammer, dat je geen aandelen hebt genomen in mijn handel. Enfin, ik, Johan, zeg altijd maar: — Je hebt het of je hebt het niet; handelsgeest bedoel ik. We hebben nu onze riante villa in de stad verkocht, en wonen nu in de country op een prachtig buiten. We hebben een reusachtig huis met wel tien slaapkamers. We kunnen je hele familie wel te logeren hebben. Er is ook heel wat grond bij. Ik wil er binnenkort een soort ranch beginnen, terwijl er ook plannen zijn voor een packingplant volgend jaar. Ja, Arie, in het zakenleven is het altijd vooruitzien...."

Johan kennende nam ik die brieven met een zoutvat vol korreltjes zout. Maar Katrien was diep onder de indruk. Ze wilde er beslist heen, om de weelde en het geluk van vriendin Mina te aanschouwen.

En zo stapten we dan verleden week Maandag in onze car, om Mina en Johan met een bezoek te vereren. Twee jongens namen we mee.

Met zijn vieren hadden we een mooi tochtje. We reden gestadig door met een kalm gangetje. Katrien en de kinderen waren verrukt over het landschap: de wijde prairies, de glooiende foothills en de majesteit van de Rocky Mountains met hun witte toppen op de achtergrond. Zelf zag ik er niet veel van, natuurlijk. Ik had alle aandacht bij mijn stuur.

In ruim vijf uur legden we de afstand van 192 mijl af. Toen waren we in het kleine prairiedorpje, dat het dichtst bij het landgoed van Van Stegeren lag. Bij het enige service station, die het plaatsje rijk was, vroegen we, of men Johan wel kende en hoe we moesten rijden naar zijn huis.

De baas van de benzinepompen bekeek me op zijn gemak van top tot teen, en vroeg toen grimmig, of ik soms een broer van Van Stegeren was. Toen ik zulks ontkende, sprak de man: — Good for you! Daarop liet hij me zijn grote zwarte oliehanden zien. — Kijk, zei hij dreigend, — als ik die crazy Dutchman nog eens in deze handen krijg, dan draai ik hem de nek om en breek ik zijn benen. Dat is alles wat ik ervan wil zeggen. Je gaat hier de grintweg in, zeven mijl Oost, twee mijl Noord, tweede farm links, daar woont die mooie vent.

Hij veegde zijn grote handen aan zijn broek af, alsof hij juist iets vies had aangepakt, en keerde me de rug toe. Enigszins overrompeld en verbluft keerde ik naar de car terug.

Een grote stofwolk achter ons latend, reden we over de ruwe prairieweg. Na zeven mijl sloegen we het Noorden in. — Nu uitkijken, we zijn er zo! waarschuwde ik. We passeerden een klein huisje met een kippenhok en een schuurtje er naast. Dat moest de eerste farm links zijn. Dus de volgende.

Toen kwam de schok! Och, ik had wel gedacht, dat Johan in zijn brieven overdreef, maar dat het zo erg zou zijn! We ontwaarden een groot vierkant geval van verweerde, donkergrijze planken, dat het midden hield tussen een kazerne en een pakhuis. Een grote, ingezakte schuur stond naast de woning. Daarachter waren nog een paar bouwvallige schuurtjes. Overal lagen stukken hout en waardeloze onderdelen van oude landbouwmachines.

— Hier kan het toch niet zijn? fluisterde Katrien.

Aarzelend liepen wij op het huis aan. De deur stond open. We klopten en maakten wat lawaai, en ik liep een paar passen het huis in. Een onfrisse, duffe geur kwam me tegen. Ergens uit het donker klonk gestommel, en daar kwam een vrouw tevoorschijn van onze leeftijd. Ze zag er gelukkig heel wat netter uit dan de woning die ze betrokken had.

Na een ogenblik van onzeker kijken — we hadden elkaar in vele jaren niet gezien — vond de herkenning plaats. Het was inderdaad Mina, maar niet meer de vrolijke en geestige Mina van vroeger. Toen ze haar oude vriendin Katrien omhelsde, snikte ze als een kind. Even later, toen ze zich wat hersteld had, nodigde ze ons binnen. We betraden een groot en hoog en kaal vertrek. Er stonden wat verschoten meubels in.

Dit was dus het buiten, de lusthof van Johan van Stegeren. Hoe kon hij er wonen! Ik voelde me verontwaardigd worden, als ik naar Mina keek. Hoe durfde zo'n kerel, zo'n branie, zijn vrouw in zo'n griebus te zetten?

De vrouw des huizes begon druk en zenuwachtig te praten: Nee maar, dat we elkaar nu toch nog eens weer zagen na zoveel jaar! Johan zou ook wel opkijken. Die kon elk ogenblik thuis komen van de handel. Arie en Katrien zouden wel denken: — Die wonen ook niet in villa Ruimzicht, maar het was de laatste tijd niet zo goed gegaan in de zaken. Och, om eerlijk te wezen: het was nog nooit goed gegaan hier in Canada. Altijd gescharrel. Het was altijd van de hak op de tak met Johan. Plannen genoeg en praats genoeg. Maar aanpakken was er niet bij. Ze woonden hier nu een paar maand, omdat het zo goedkoop was, maar ze was blij, dat de drie kinderen allemaal de deur uit waren, want het was toch wel een schande.

We probeerden er wat overheen te praten en vertelden van ons gezin en onze omgeving. We probeerden het gesprek te brengen op ons gemeenschappelijk dorp in Holland. Maar steeds weer begon Mina over haar eigen armoedige omstandigheden. Het scheen, dat ze zich tegenover haar vriendin eens wilde uitspreken. Ze praatte alsof ze in maanden niets had gezegd, en dat was misschien ook wel zo.

Ze vertelde, dat ze nog steeds veel van Johan hield, hoewel haar man ook haar kruis betekende. Want hij was een mislukte immigrant. Altijd maar scharrelen en handelen en schulden maken. In de wijde omgeving hadden ze overal schulden. Er waren mensen, die goedgelovig geld hadden gestoken in Johan's laatste zeugenonderneming, onder andere de eigenaar van het Esso-station in het dorp, maar daar was ook niets van terecht gekomen. De mensen zaten achter hem aan, maar, zoals je ziet, is er bij ons niks te halen.

Ik merkte op, dat ze hier nogal ver van de dichtstbijzijnde immigrantenkerk zaten. Mina keek me aan en toen begon ze weer te schreien. Ook met de kerk was het niet goed gegaan. In het begin was Johan zelfs nog diaken geweest, maar toen het hoe langer hoe meer mis ging raakte de kerkgang ook in gedrang. Onze mensen wilden geen zaken met Johan doen en daar hadden ze misschien ook wel gelijk in, maar ze lieten meer en meer de hele familie links liggen. In het begin kwam de dominee nog wel eens, maar die voelde er zeker ook niet veel meer voor, om zo'n end de prairie op te gaan om zijn dwalende schapen te zoeken. — Het ligt meestal aans onszelf hoor, zei Mina, — maar van de kerk hebben ze ook niet veel gedaan om ons vast te houden. We waren wat anders dan anderen, en dat mag blijkbaar niet in onze immigrantenkerk.

Ik voelde de prik pijnlijk aankomen. Ik voelde de pijn, omdat Mina ergens gelijk had. De familie Dof is in ere in onze gemeenschap, want de familie Dof is zo gewoon, zo burgerlijk. Maar als je eens opvalt! Dan wordt er gauw heel wat gepraat, dan wordt er vaak heel wat gemeden. Wat is de elkaar zoekende liefde dikwijls zoek! Wij, keurige calvinistjes, zijn vaak zo miezerig klein. God, vergeef het ons en bekeer ons!...

Een truckje kwam luid rammelend het erf op. — Daar is Johan, zei zijn vrouw. En ja hoor, toen hij binnenkwam, herkenden we hem onmiddellijk. Hij was niet veel veranderd en niet veel verouderd ondanks zijn veelbewogen leven. Hij zag er nog even kwiek en indrukwekkend uit als voorheen.

— Wel, wel, schreeuwde hij luid met zijn zware stem, — daar hebben we zowaar Arie en Katrien. Kerel, Arie, wat ben jij een stuk ouder geworden! En Katrien, ik ken je haast niet weer. Vroeger was je zo slank en nu....

We incasseerden de beledigingen met een zuurzoet lachje. Johan had nooit uitgeblonken in fijngevoeligheid.

Volgens hem troffen we het niet, dat we hen in zo'n nederige staat aantroffen. Uit zakelijk oogpunt was hij tijdelijk hier ingetrokken. Wanneer binnenkort de vruchten van zijn nieuwe onderneming geplukt konden worden, zou de hele omgeving versteld staan.

Hij liet me een zelf ontworpen tekening zien van het huis, dat hij hier zou laten bouwen. Hier, ditzelfde stuk prairie, zou een centrum worden van handel en industrie. Maar alles vroeg nu eenmaal tijd en doorzicht. Als ik over een jaar nog eens terugkwam, zou ik het verschil wel merken.

Zo praatte en zwetste Johan maar door. Inderdaad, hij was nog niets veranderd.

Eindelijk mocht ik ook eens iets vertellen over ons leven in de stad in het Noorden. Toen ik het over het kerkelijk leven kreeg, volgde er een heftige reactie. Johan vond die hele kerk van ons maar een egoïstisch, onchristelijk zaakje. Ze willen graag je geld, maar als je zelf in nood zit, laten ze je zitten. Wat hem laatst overkomen was, had voor hem de kerkdeur dicht gedaan. Voor zijn zeugenzaak had hij tweeduizend dollars willen lenen van de diaconie. Als de diakenen het geld niet gaven, zou dit voor hem kunnen betekenen armoede. Dan zou hij toch bij de diaconie terecht komen. Zeg nou zelf! Dus konden ze hem beter het geld lenen. Hij had ze nog wel tien procent interest aangeboden. Maar nee hoor. Ze moesten Johan niet. Het mocht vooral ook niet gebeuren, dat het iemand voor spoedig ging in business. De kerk kon hem gestolen worden. Hij kon God ook wel dienen buiten de kerk om.

Ik had een hekel aan dit ellendige gepraat en toch voelde ik een diep medelijden met deze verongelukte kerel en zijn arme vrouw. Kon ik maar helpen. Die mensen moesten hier vandaan!

— Luister es, Johan, zei ik, — je bent altijd nogal handig met hamer en zaag geweest. Ik ben voorman bij een flink bedrijf; we zouden nog wel iemand als jij kunnen gebruiken. Voel je daar niet voor?

Hoogst verontwaardigd was onze vriend! Hij kon toch zijn gaven en talenten niet weggooien achter een ordinaire werkbank! Hij was zakenman in hart en nieren! Je zou volgend jaar maar eens zien. Hij kon beter mij, Arie, vragen, of ik volgend jaar niet voor hem wilde gaan werken!

Mina zat er maar wat zielig bij en zei niets. En wij zwegen ook maar....

Het was inmiddels laat in de middag geworden en de onvermijdelijke vraag werd gesteld, of we misschien wilden blijven eten. Slapen kon ook wel, maar....

Ik antwoordde: — Nee, dat is heel aardig aangeboden, maar dat moet toch maar niet. We moeten zo eens verder. We gaan vandaag nog door naar Lethbridge en dat is een heel eind.

Verbaasd, maar ook een beetje dankbaar keek Katrien me aan. Daar wist ze niets van; nu, een minuut geleden wist ik het ook nog niet.

Het afscheid was heel hartelijk. Katrien perste Mina de belofte af, om dit jaar nog eens een poosje bij ons te komen logeren.

Johan nam me nog even geheimzinnig apart. — Arie, fluisterde hij, — als ik jou was, zou ik toch wat geld in die zeugenbusiness van me steken. Man, binnen een jaar heb je veertig procent rente! En maar uitbreiden!

Ik legde een vage belofte af, dat ik nog eens over varkens zou nadenken.

Even later maakten we weer een stofwolk op de grintweg.

— Arme mensen, zuchtte Katrien. Daar was ik het roerend mee eens.

— Wat gaan we nu doen? vroegen de jongens, — we krijgen honger.

— We gaan ergens wat eten, en dan moeten we door naar Lethbridge. Dat hebben we gezegd en dat moeten we doen.

— Is dat niet te ver voor je, man, vroeg Katrien bezorgd, — je rijdt nog maar pas.

— Vrouw, sprak ik plechtig, — als jij bij me bent, is geen afstand me te groot.

Katrien kneep me in mijn bovenbeen. — Au! riep ik.

De jongens achterin lachten. Dankbaar reden we verder het Zuiden in.

Arie.

Dit jaar proefboringen...

Aan de Noordpool niet alleen ijs, maar ook olie!

Het gebied van de Noordpool is economisch niet zo waardeloos als men eerst wel dacht. Op grond van onderzoekingen van de bodemgesteldheid in de Noordpoolgebied bestaat er de mogelijkheid dat men hier aardolievelden aan kan boren. In onze kaart geven wij een overzicht van deze mogelijkheden in het Noordpoolgebied. Men laat het overigens niet bij mogelijkheden alleen. Op Spitsbergen heeft een Amerikaanse oliemaatschappij reeds proefboringen gedaan en nu komt het bericht dat de Russen deze zomer met 150 man op Spitsbergen naar olie gaan zoeken. Weliswaar is Spitsbergen Noors gebied, maar er bestaat een verdrag waardoor o.a. Rusland op het eiland werkzaamheden mag verrichten. Zo hebben de Russen er 3 steenkolenmijnen in bezit. De Russen gaan het olieonderzoek met kracht aanpakken en zullen o.a. helicopters gaan gebruiken. Het is duidelijk dat men al deze kosten en grootscheepse moeite niet onderneemt, als men niet met een grote mate van waarschijnlijkheid zeker is van het bestaan van olievelden.

In het Canadese deel van de Noordpool zijn er ook mogelijkheden voor het bestaan van olievelden, zie kaart. Men overweegt ook hier om te gaan zoeken naar de olie van de Noordpool.

In het Russische deel van het Noordpoolgebied zijn diverse onderzoekingen gaande omdat het voor de Noordelijke zeeweg — de scheepvaartweg van Rusland naar zijn Aziatische gebieden — van veel belang zou zijn om vlak bij de hand een "oliekraan" te hebben. Er lopen in dit deel van het Russische rijk helemaal geen spoorlijnen en maar heel weinig wegen.

A PREY TO SATAN

Written by C. SLUYS — Price $ 3.00

TROWEL AND SWORD, Periodical for the edification and defense of the Reformed, Presbyterian Faith and Life in Australia and New Zealand, contains the following Book Review:

"The book 'A Prey to Satan' is written by a Dutch immigrant in America, who has earlier published several novels in The Netherlands. For this novel too, the setting is in The Netherlands and Germany. The main characters in the book are people of the Reformed Church, people in whom the tensions between good and evil are great. The chief characters are two men who came from Christian Homes, but fell "A Prey to Satan". The plot is very thrilling. The story keeps moving and is often filled with suspense. It includes daring thefts, and even a murder.

I heartily recommend this book for light and interesting reading, which will at the same time serve as a warning against the subtlety of sin, and stimulate one to greater diligence in living close to the Lord, Who is the only One through whom we, as Christians can escape the snares of Satan. Parents would do well to present it to their teenage children and young people."

THIS BOOK IS PUBLISHED BY:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONTARIO

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(8)

SPEURDIENST

Laat in de namiddag van Donderdag 4 November 1948 reed ik langs Highway 3 vanuit het westen Aylmer, Ontario binnen. Aan de rand van het dorp ging ik even van de weg af en hield een poosje stil. Ik was onder de indruk van dit nieuwe werk. Dit was wat anders dan van de ene gemeente naar de andere gaan. Hier was nog geen gemeente; hier was een groep immigranten, broeders en zusters in de Here met hun kinderen, geen Amerikanen maar Nederlanders, de meesten nog vers uit het oude vaderland, met andere manieren en opvattingen dan wij gewoon waren. Die zouden nu tot mij opzien om leiding en hulp in hun vele behoeften. Ik gevoelde de last van verantwoordelijkheid. Daar waren ook in verband met mijn gezin wel dingen die mij drukten. Ik had behoefte om eerst deze dingen met mijn hemelse Vader en Zender te bespreken. Langs de weg, zittend achter het stuur van de auto, heb ik dat gedaan. Dat gaf sterkte en moed en dat is me steeds bij gebleven. Toen verder, naar het nieuwe werk!

Ik kwam vooreerst alleen.

Een huis, een goed huis, was door broeder Hofstra, de peninngmeester, in opdracht van de Home Missions Committee voor ons gekocht. Maar het zou beschikbaar wezen wanneer de eigenaar eerst voor zichzelf een andere woning gebouwd zou hebben. Volgens hem zou dat maar enkele weken duren. Maar u weet wel hoe dat gaat. Ik wilde daar maar niet op wachten: mijn werk in Canada liet dat, meende ik, niet toe. (Maar goed ook, want het duurde tot de 1e Maart 1949.) Zo kwam ik dus maar vooruit en ging in de kost in het huis dat we straks gingen bewonen. Vrouw en kinderen konden inmiddels, zolang de Franklin St. gemeente in Grand Rapids nog geen dominee had, wel in de pastorie blijven.

Officieel mocht ik mijn arbeid in Aylmer aanvangen op Zondag 7 November. Daar was een groep immigranten van ongeveer twintig gezinnen, die vergaderde in de basement van de Baptist Church. Ik bracht het Woord aan de hand van Psalm 122 : 9: "Om het huis van den Here, onzen God, wil ik het goede voor u zoeken." Precies hoe dat in het werk bewaarheid zou worden, was nog moeilijk te zeggen. Maar dat was het doel. De ontvangst was hartelijk. Ik durf gerust te zeggen, dat we blij met elkaar waren. En die blijdschap werkt nog heden ten dage na.

Juist voor de dienst wachtte me een schone verrassing: Mijn vrouw was er ook! Haar broer, Dr. J. B. Schoolland, van Denver, Colorado kwam kort tevoren in Grand Rapids aan, ging verder het oosten in om familie te bezoeken, en mijn vrouw kon meerijden naar Aylmer. Prachtig! Zo konden we toch samen het werk, waarin ook zij een rijk aandeel zou hebben, beginnen. Haar broer, die met z'n vrouw deze dienst meemaakte, was erg onder de indruk. Hij sprak van "een te benijden taak".

Nu, de vrouw moest de volgende dag met de trein nodig terug naar de kinderen, en ik kon aan het werk gaan.

Het eerste was: De mensen vinden.

Voorzover ik me herinner was er maar één gezin in town, de anderen woonden mijlen in het rond. De broeder in town gaf me een lijstje van gezinnen hem bekend, met aanwijzing van woonplaats. Op Vrijdag had ik al een proefje gehad: er was een gezin dat ik meende wel te kunnen vinden, ik reed er op goed geluk op af, raakte natuurlijk verdwaald, werd door een stortbui overvallen, kwam na heel wat zoeken toch terecht. Ik was dus al een beetje ingewijd. Nu dan maar verder, om ook anderen te vinden.

Dicht bij Aylmer ging dat wel. De immigranten wisten van elkaar en konden de weg wijzen of in elk geval aanwijzingen geven. Verder af was het moeilijker. Men kwam uit de United States in een land dat ook voor ons vreemd was. Namen van wegen en zo meer moesten aangeleerd worden. We ontvingen als home missionaries via secretaris Vander Vliet in Trenton namen van mensen die aangekomen waren bij Mr. Zo en Zo, te St. Thomas of was het ook was, aan R.R. zoveel. Men moest dus eerst de boer zien te vinden. Men kwam b.v. in Strathroy aan en zocht naar R.R. 3 of 5. Waar wat dat? In veel gevallen was het 't beste maar naar de Post Office te gaan en te vragen. En dan de country maar in, op jacht naar Nederlandse immigranten! Om ze weer te kunnen vinden hield ik er een kaartsysteem op na met aantekening van zoveel mijlen die kant uit en op die hoek rechts of links, dan weer zover, tot men er was.

"Dominee," zei een ouderling, "u bent net een speurhond." Dat was al wat later, toen in Aylmer de ambten reeds ingesteld waren, en we huisbezoek gingen doen bij een gezin ettelijke mijlen west en noord, met nogal wat draaien. Een speurhond. Ja, het leek er wel wat op. Maar gelukkig niet om boosdoeners op te sporen en aan de rechter over te leveren.

Spoedig leerden we dat er drie dingen waren die ons konden helpen om vast te stellen of we op de rechte plaats waren.

In de eerste plaats: onze immigranten woonden gewoonlijk niet in de beste en mooiste huizen. Er waren uitzonderingen, maar niet zoveel. In het allereerste begin gingen ze allemaal naar de farm. Er waren heel wat boeren die wel hulp konden gebruiken. Veel huizen stonden leeg: de jonge mensen waren naar de stad gegaan, de ouderen konden het werk niet aan, dus was hulp welkom. Maar die hulp kwam dan veelal te wonen in huizen die in lange tijd niet gebruikt en niet onderhouden waren. In sommige gevallen in kippenhokken. Ook wel bij de boer onder hetzelfde dak, achterin of zo. Soms was het wel benauwd. We hadden dus niet een te hoge verwachting. Als er ergens een verveloos huis stond zeiden we: Dat kon wel een immigrantenhuis wezen.

Ten tweede stond er veelal bij de immigrantenwoning een grote kist. Daarin hadden ze hun hebben en houden meegebracht. Daar waren gevaarten bij. Men stond er van te kijken dat men zulke grote stukken vervoeren kon. De naam van de immigrant stond er in grote letters op. Wanneer men aan het zoeken was en zo'n kist zag staan, dan greep men moed, zoals Paulus van weleer.

Was er misschien geen kist te zien en meende men toch de rechte plaats gevonden te hebben, dan was er nog een derde teken: gewoonlijk stonden er voor de deur wel klompen. Die hadden ze allemaal, en in de eerste tijd werden ze bij allerlei gelegenheden gebruikt. Men droeg ze in huis, soms op zijn werk, als men naar town ging om boodschappn te doen, soms ook wel bij het rijden van een auto. Als we bij de deur klompen zagen was de speurtocht gewoonlijk ten einde.

Het was wel veel rijden en sjouwen. En een ongeregeld leven. Maar daar zat ook avontuur in. En in de meeste gevallen was men blij met onze komst. Het was in dienst van de Koning der kerk. En de commissie in de United States was royaal. Over onkosten werd niet geklaagd. Ik reed in de eerste jaren zo'n 30.000 mijlen per jaar. De mijlen werden blijmoedig vergoed, als er maar gewerkt werd.

En ik had lang niet het breedste arbeidsveld. Er waren er die veel verder moesten. Als ik b.v. denk aan Ds. J. Hanenburg die vanuit Edmonton somtijds enkele weken van huis moest wezen en duizenden mijlen aflegde, dan was mijn taak betrekkelijk eenvoudig.

Die "speurdienst" was een phase, een nodige, onvermijdelijke phase, in een tijd van pionieren, in een groot werk. Misschien komt die dienst nimmer terug. Ik zou het op dit ogenblik ook liever niet meer doen. Maar er was iets in waarvoor ik steeds dankbaar zal zijn. En dat was niet dat rijden en zoeken als zodanig, maar de gelegenheid om onze mensen langs die weg te dienen.

(Wordt vervolgd.)

DE NATUUR ZUIVERE

KING Pepermunt

O-wekkend en verkwikkend.

Peter Miedema Co. Ltd.
P.O. Box 1132, London, Ont.

Horlogemaker

J. SNIEDER

STATION ST., SMITHVILLE

Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.

Bel collect WAlker 6-7372

De Fraser River Route

(Canadian Scene) — Binnen niet al te lange tijd zullen de Canadese automobilisten kunnen genieten van de aangrijpende schoonheid van de diepe Fraser River ravijn. Het werk aan dit opzienbarende stuk van de Trans-Canada Highway is bijna voltooid. Het deel over de Rogers Pass, tussen Golden en Revelstoke in Brits Columbia, is reeds opengesteld, waardoor een uitgestrekt gebied van 521 vierkante mijl met prachtige meren en gebergten, dat tot nu toe alleen maar per trein bereikt kon worden, nu ook voor automobilisten toegankelijk geworden is. Dit Glacier National Park werd reeds in 1886 geopend en het jaar daarna bouwde men er een hotel. Ieder jaar trok het meer dan 20.000 zomergasten, tot het hotel in 1902 afbrandde, waarna dit getal uiteraard snel afnam. In de laatste jaren werd Glacier door haar betrekkelijke ontoegankelijkheid en haar gebrek aan accomodatie bijna uitsluitend bezocht door natuuronderzoekers, bergbeklimmers, visliefhebbers en skiëers.

Meer dan 6 jaar is B.C. bezig geweest om het Fraser River gedeelte van de Highway op het peil van de Trans-Canada Highway te brengen. Het rijden van deze nauwelijks 60 mijl is iets om nooit meer te vergeten, want geen enkele rivier in Noord Amerika is zo woest als de Fraser Rivier. In bedwang gehouden door de beide rotswanden kolkt en kookt de rivier diep beneden U in een diep, steil ravijn, terwijl 2 spoorlijnen, aan elke kant één, zich krampachtig aan haar steile rotswanden lijken vast te klemmen. Vroeger, zo'n 100 jaar geleden, was de weg niets meer dan een spoor voor de muildieren, die over vooruitspringende rotsranden zich een weg moesten banen, beladen met proviandering voor de goudzoekers, langs de Fraser River of verder naar het Noorden op de goudvelden van Cariboo. De eerste werkelijke weg (voor het grootste gedeelte uit rotswerk bestaande) werd tussen 1859—1863 door de Royal Engineers aangelegd door het meest woeste gedeelte van het ravijn, waar zelfs de zalm in de rijtijd haar tocht op de rivier de hulp nodig heeft van stalen geleiders. Wanneer de nieuwe Fraser River Highway voltooid is, zal hij aansluiten op de Hart Highway, die op zijn beurt bij Dawson Creek uitkomt op de Alaska Highway.

De eerste blanke, die deze canyon wist te trotseren, probeerde eerst de rivier zelf, maar moest al gauw zijn kano's achterlaten en zijn tocht oostwaarts voortzetten langs de wanden van het ravijn, met zijn mannen voortspringend en glijdend, zich aan elk rotspuntje of uitsteeksel vastklemmend. "We hebben een weg moeten afleggen die geen menselijk wezen ons mag navolgen," schreef hij in zijn dagboek.

Binnen niet al te lange tijd zullen we in onze auto's op ons gemak de weg kunnen gaan langs de rivier, die zo terecht is genoemd naar de ontdekkingsreiziger, die haar voor het eerst durfde trotseren.

Elfde

Sint Nicolaas reis

RYNDAM 20 Nov.

van **MONTREAL** en **QUEBEC**

*Bij zonsopgang—inscheping de avond voor vertrek.
Aankomst Rotterdam 29 Nov.

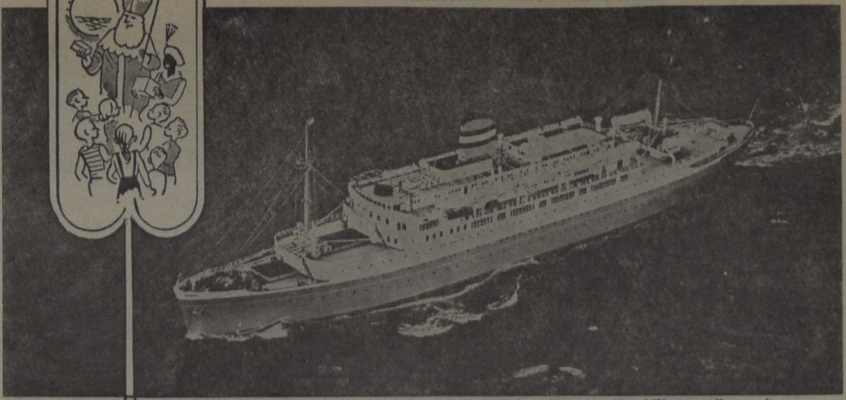

s.s. RYNDAM (15,015 ton) volledig "airconditioned" en van "stabilizatoren" voorzien.

Échte Gezelligheid vindt U alleen op een schip

OMDAT U 9 dagen voor allerlei pretjes hebt; 9 dagen om oude banden weer aan te knopen en om nieuwe vrienden te maken.

Omdat U op dit mooie en geriefelijke schip ruimte te over hebt om Uw benen te strekken, om uit te rusten, om aan sport te doen, om het leven aan boord ten volle te genieten.

Omdat op de Ryndam de voornaamste lounges, dekken, eetzaal, bibliotheek en winkelgalerij volledig ter Uwer beschikking staan wanneer U toeristenklasse reist.

Omdat U de kinderen met een gerust hart kunt meenemen in de wetenschap dat ze zich met elkaar amuseren zullen, met feestjes en allerlei georganiseerde pretjes.

Omdat er voor de kleine kinderen een leuke speelkamer is onder toezicht van een verpleegster.

Pay Later Plan van Toepassing.

Wendt U tot Uw Reisbureau of tot de

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Holland-Amerika Lijn

Montreal • Halifax • Toronto • Winnipeg • Vancouver

SPAAR TOT EN MET 25%!

Informeer naar de nieuwe reductie van 25% voor groepsreizen.
Of, bespaar 25% door een 30-daagse retour excursie te nemen op een schip dat vertrekt tussen 1 october en 28 februari.

10% retour reducties gedurende het gehele winterseizoen.

"RYNDAM" KERSTREIS:

Op 13 December staat er nog een feestelijke reis op het programma, voor passagiers die er de voorkeur aan geven kort voor Kerstmis in Europa aan te komen.

VERTREK: QUEBEC 13 Dec.
AANKOMST: ROTTERDAM 22 Dec.

Gebruik deze bon voor gratis brochure:
HOLLAND-AMERICA LINE,
1245 Peel Street, Montreal 2, P.Q.
Zend mij a.u.b. Uw 1962 HOLIDAY SAILING brochure.

Naam ______
Straat ______
Plaats ______ Provincie ______
Mijn reisbureau is ______

Book Review

THE CHRISTIAN STUDENT IN THE MODERN UNIVERSITY. Dr. Paul G. Schrotenboer, 12 pp. $ 0.25. Assoc. for Ref. Scientific Studies. 139 Geneva St., St. Catharines, Ont.

The subject of a small but valuable pamphlet published recently by Dr. Paul Schrotenboer is that of the plight of the Christian student in the modern university. Christian parents of covenant youth have long felt concern over the frightening possibilities of sending their children to a school in which they are bound to feel lost. And many of us have indicated concern over the doubt and scepticism that our students soak up there. In this pamphlet Dr. Schrotenboer attempts to penetrate behind the scenes and to analyze the forces to which the immature student is subjected.

The modern university, says the author, is a reflection of and a concentration of modern life and society. "The university adheres to the same ideal and principles as the society which it serves." The necessary **outcome is that** "...the staff shares the faith of the modern world." What are the basic tenets of that faith? For one, an almost idolatrous stress upon a "liberal" education, an education "free from dogma, tradition, and established ideals." Another tenet of the acceptable university faith is that of factualism, an emphasis upon fact and objectivity which conveniently turns into an outright denial of faith and its presuppositions. Then also, of course, the idol of academic freedom is worshipped, for this god gives one the freedom to teach "as he sees fit, without restraints of any doctrine or creed."

If we now take all these together — 'liberal' education, a loyalty to fact, a dedication to the pursuit of truth, the emphasis upon method and the insistence upon academic freedom — we can describe the dominant motive of the modern university in terms of scientism, **i.e. faith in science.**

In other words, the university reflects the faith of a society that is convinced that science has the last word.

Little wonder that the Christian student is easily caught off balance when his home-grown religion is jostled by these forces. Here the Scripture is not a lamp unto my feet or a light upon my academic pathway but at most an object of critical scrutiny. When the Christian student enters the university he invariably does one of two things: either he abandons his faith in favour of scientism or else he limits his faith to his private devotional and church life. Comments the author, "The first pitfall captures its thousands, the second its tens of thousands."

It is not by any standard an easy task to discern one's way through the secular university. What further complicates the task is the constant temptation to confirm and compromise. Often the real convictions of a professor remain hidden behind a facade of formality and politeness. Still more often the real battle will be fought behind a torrent of trivial details. And, of course, the young Christian's vision itself will be immature and quickly obscured. Without fail, it is more tempting to compromise than it is to correct. In this situation, what can one do? Dr. Schrotenboer gives some realistic advice:

1) Consider that you are a **Christian** first and then a Christian **student.** "Faith must take priority over learning."
2) Realize that Christ claims your scholarship. Don't rob Him of this area.
3) Learn to evaluate your professor, try to fathom his commitments, and so develop the critical mind.
4) You may have to bear discrimination and ridicule. Prepare for it.
5) Establish fellowship with other believers on campus.
6) Integrate your learning with your faith.

The last is perhaps the most important and certainly the most difficult. It demands priority. For it remains the Christian's mandate to bring every thought (including scientific thought) into subjection to Christ. The Scripture promises to guide and direct. And there is both Scripturally directed science and its counterpart in apostasy. The choice which Christian students must make is not that one between faith and reason but it is the choice between subjecting all their functions — both the rational and the faith functions — to the Word of God or else to lose their claim to Christianity and make themselves instruments of an apostate culture.

In our universities too, the serpent is ready to swallow the child alive. In our universities, as well as in other areas, the conflict between Satan and Christ is being fought. But in the universities it is fought under the guise of rationality, the scientific mind, and academic freedom. Our children, when they enroll in the university, not only enter upon a period of learning and reflection, they are also actively engaged in a battle. And that while they should be preparing for it! Dr. Schrotenboer's advice is so pertinent precisely because we find ourselves choosing sides in that conflict, whether we know it or not, and his advice may well serve to guide the student through the university and be an eye opener to those who have closed their eyes to any religious conflict. Meanwhile, the battle continues, our responsibility is clear, and it is waiting to be assumed. For the Christian the matter is one of how to be and how to remain a Christian student in the universities of Babylon. In it high time that we stopped risking our covenant scholars and put up our own universities?

Jack Westerhof.

U behoeft het slechts eenmaal te proberen en ook U zult zeggen:

VOORTMAN'S IS TOCH BETER

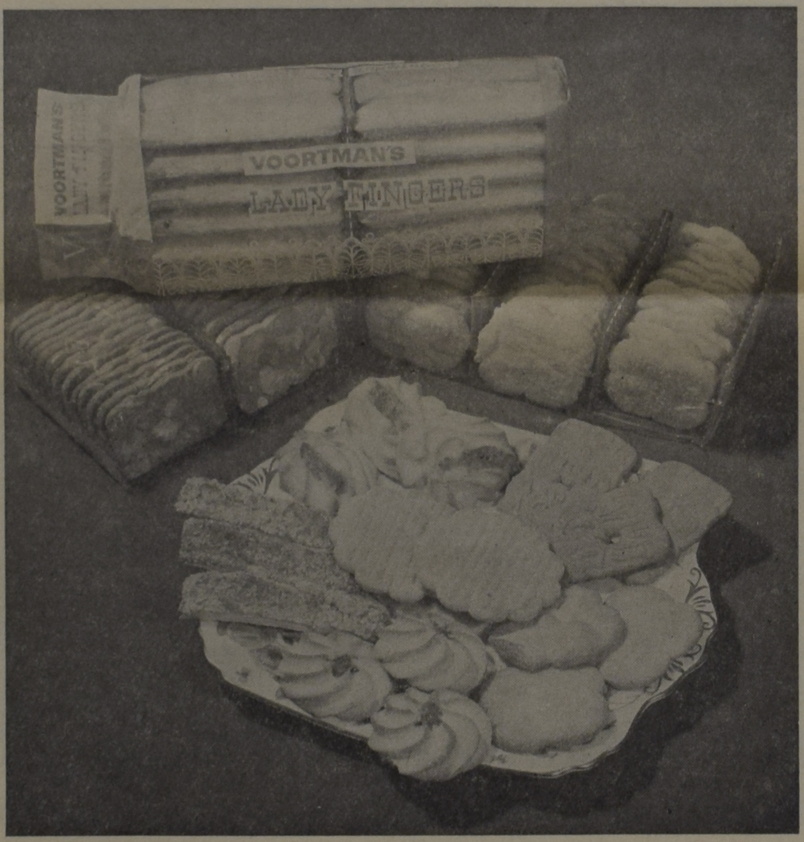

Ongeacht welk Voortman product U ook neemt, stuk voor stuk zijn ze onovertrefbaar in kwaliteit. U moet ze proeven om het te geloven.

VRAAGT UW LEVERANCIER

W. & H. VOORTMAN LTD.

BURLINGTON, ONT.

In het Regina museum schijnen de dieren te leven

(Can. Scene) — Het Natuurlijk Historisch Museum van Saskatchewan, gevestigd in Regina, de hoofdstad van de provincie, heeft als voornaamste doel de mensen een beter begrip bij te brengen van de natuurlijke historie van dit deel van Canada. Dat deze interessant is blijkt wel uit het feit dat men meer dan 200.000 bezoekers per jaar trekt. Dit museum, dat in 1906 werd begonnen als een kleine tentoonstelling van wat vogels, zoogdieren en enkele andere dieren, heeft nu een staf van tien mensen in dienst, die de zorg dragen voor 24 groepexposities van bijna levend lijkende vogels en dieren in hun natuurlijke omgeving en 74 andere exposities.

De bovengalerij van het museum (dat $ 1.200.000 heeft gekost) werd in 1955 geopend en bevat 24 groepexposities. Het neemt de bezoeker achtereenvolgens door 5 verschillende streken, te beginnen met de weilanden van Zuid-Saskatchewan, door de espen- en gemengde bossen, naar de coniferenbossen en de subarctische streken in het hoge Noorden. Vermeldenswaard zijn de voorjaarstrek van de ganzen, de pelikanen van Last Mountain Lake, de elanden in Bronson Forest, de reusachtige vluchten overtrekkende kraanvogels, de bison, die vroeger de uitgestrekte vlakten bewoonde, de wolven en de bevers.

Door te wijzen op het verband tussen de dierenstand en haar omgeving wordt bij de bezoeker belangstelling opgewekt voor het op peil houden der dierenstand. De toegang tot dit museum, dat een onderdeel vormt van het departement van natuurlijke rijkdommen van Saskatchewan is geheel vrij. Men probeert zodoende de belangstelling van het grote publiek wakker te roepen voor de bescherming, de bestudering en het genieten van de natuur. Een speciaal plan ter bescherming van de ganzen en geleide tochten naar het vogelreservaat in Wascana vallen ook onder het werk van het museum. Het ganzenplan werd opgezet in 1953 met een paar ganzen en ongeveer 30 gewonde vogels zijn daar sindsdien aan toegevoegd. Verleden zomer heeft men 251 ganzen hiervandaan gebruikt om een vogelreservaat in Valport te bevolken.

De heer Fred G. Bard, die sinds 1933 reeds directeur van het museum is, is er trots op, dat het zo'n wijde bekendheid bezit. Het feit, dat meer dan 1.200.000 bezoekers het museum in haar huidige vorm sinds de opening in 1955 hebben bezocht, getuigt wel hoe populair het is zowel bij de toeristen als bij de inwoners van Regina.

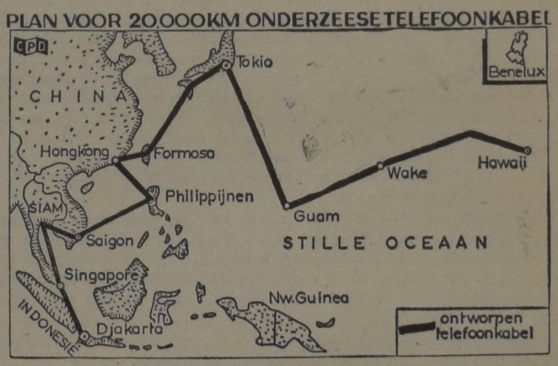

OVER TWEE JAAR GEREED

20.000 km telefoonkabel in de Stille Oceaan

De Ver. Staten en Japan gaan gezamenlijk in 1964 een onderzese telefoonkabel van ca. 6000 mijl lengte in de Stille Oceaan leggen! Het projekt zal worden uitgevoerd door de Kokusai maatschappij, de Amerikanse ATT en het telefoonbedrijf van Hawaii. Het doel van deze kabelverbinding is een telefoonverbinding te scheppen tussen Japan en Hawaii. Aansluitend op deze telefoonkabel wil men ook komen tot een andere onderzese kabel van ca. 6000 mijl lengte in de Stille Oceaan, waardoor 9 Aziatische landen met elkaar verbonden zullen worden (zie kaart). De kabel begint in Japan en eindigt in Indonesië. De betreffende landen zullen nog dit jaar een conferentie houden om de verschillende problemen rond dit projekt te bespreken.

30 DAGEN IN EUROPA

U behoeft U NIET bij een groep aan te sluiten om GOEDKOOP te reizen. U krijgt persoonlijk 25% korting op een bootretour.

Dit geldt voor afvaarten vanaf 1 October tot 28 Februari naar Europa.

Vraagt voor volledige gegevens:

GUIDE TRAVEL BUREAU

G. DENHARTOG 39 King Street, Box 733, AYLMER, ONT.
Phone 1152 Privé adres: 81 South Street East

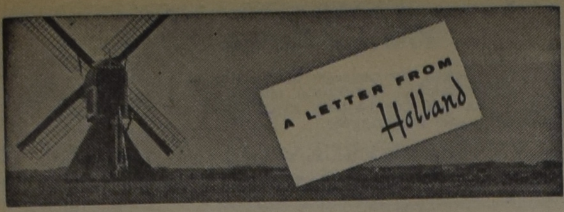

door Mej. Tjits Veenstra

Eindelijk is het dan zo ver, het conflict of Nieuw Guinea is ten einde. Op woensdagavond 15 augustus, 's avonds om drie minuten vóór half twaalf Nederlandse tijd is het accoord tussen Nederland en Indonesië ondertekend. Dat was een uur later dan de bedoeling van de Verenigde Naties was. Toen het V.N. secretariaat in New York het uur aankondigde, was ons kabinet nog druk aan het vergaderen en toen men hier tegenwierp dat men nog niet klaar was, verklaarde de V.N. dat men toch wilde vasthouden aan het tijdstip van 10 uur 's avonds. Maar Den Haag liet zich de wet niet voorschrijven en wilde eerst alles rustig doorpraten, voor het kabinet zo'n gewichtige beslissing nam. Het was om tien uur nog niet klaar en de ondertekening moest worden uitgesteld. De kabinetsvergadering werd gehouden in het ministerie van verkeer en waterstaat. Voor de deur stonden drommen journalisten, Hagenaars en vakantiegangers en toen minister Luns arriveerde, werd hij luid toegejuicht. Sommigen riepen: "Laat je niet koeieneren, excellentie, hou vol." Toen minister-president prof. De Quay en minister Luns na de vergadering om elf uur 's avonds in de stromende regen naar buiten kwamen, stonden de mensen er nog om hem toe te juichen.

Over het accoord zelf is niemand hier bar enthousiast. We hebben bereikt, wat er maar enigszins te bereiken viel, daarvan is iedereen overtuigd en iedereen is ook opgelucht, dat er nu niet meer wordt gevochten en er geen Hollandse jongens meer sneuvelen. Ogenschijnlijk klinken de voorwaarden gunstig: Op 1 oktober dragen wij het bewind over aan de V.N.

Van 1 oktober tot 1 januari worden de Nederlandse ambtenaren langzamerhand vervangen door Papoea's en V.N.-ers, tussen januari en mei worden de V.N.-ers vervangen door Indonesiërs en op 1 mei 1963 wordt het bestuur overgedragen aan Indonesië. Vóór eind 1969 zullen de Papoea's kiezen of ze zelfstandig willen worden of bij Indonesië willen blijven, dit zal gebeuren onder toezicht van de V.N. De kosten van het V.N. bestuur en de V.N.-troepen zullen door beide partijen gelijkelijk worden gedragen. De wapenstilstand is in de nacht van vrijdag op zaterdag ingegaan.

Alles hangt er nu maar van af, of Indonesië zich aan het accoord houdt. Maar er koersen momenteel twee Indonesische duikboten in de wateren van Nieuw Guinea. Ze worden door onze marine in de gaten gehouden en wij hebben bij de V.N. een klacht ingediend, want dit is in strijd met het accoord. En Soekarno heeft in een rede gesproken, dat het niet ging om "externe maar om interne zelfbeschikking". Onze regering heeft verklaard, dat ze het accoord had gesloten, gedwongen door overmacht, omdat onze bondgenoten geen hulp wilden verlenen.

De Papoea's hebben tegen het accoord gedemonstreerd. Een heel dorp ten oosten van Hollandia heeft aan Australië gevraagd, of het zich in Australisch Nieuw Guinea mag vestigen. De Nieuw Guinearaad is voorzichtig en zegt, dat men er het beste van moet maken. En Frits Kirihio, de Papoea-student die in januari stilletjes naar Indonesië is gereisd en nu in New York adviseur was van minister Soebandrio is even in ons land geweest en heeft gezegd, dat hij hier niet langer wil studeren en dat hij van Soekarno opdracht heeft gekregen om mensen te zoeken die straks de bestuursfuncties in Nieuw Guinea kunnen uitoefenen. De Papoea's zelf noemen deze man een landverrader, slechts enkelen zijn op zijn hand.

Al met al is de toestand dus nog zeer verward. We zullen er het beste van hopen.

Er zijn in de afgelopen veertien dagen drie grote branden in ons land geweest. Eén er van woedde in ons eigen Zeist. De vorige zondagmiddag om half twee hoorden we opeens een harde knal gevolgd door een enorm gebrul. Eerst dachten we dat een straaljager de geluidsbarrière had doorbroken, maar het lawaai bleef op dezelfde plaats. Daarna dachten we aan een vliegtuig-ongeluk. Toen zagen we een rookwolk boven de gasfabriek. Er was een met kraakgas gevulde tank ontploft en het gebrul was het gesis van ontsnappend gas. De machinist, de heer Butselaar, was juist in de fabriek voor controle en is om het leven gekomen. In de wijde omtrek sneuvelden ruiten en dakpannen. Een gezin vlakbij de fabriek zat juist aan tafel. Drie mensen sloegen tegen de grond en alle pannen, borden en bestek vlogen van de tafel.

Na de ontploffing volgde een felle brand. De brandweren uit de omgeving moesten assisteren. Ze hebben de andere drie tanks nat gehouden, zodat deze gelukkig niet zijn ontploft. We hebben de hele zondag verder zonder gas gezeten. De straten om de fabriek waren afgezet. Inplaats van zonnen in de bossen ('t was mooi weer) ging iedereen naar de brand kijken.

In het Haagse Achterom, een deel van het Passagecomplex, is midden in de nacht in één uur tijds een cafetaria met het woonhuis er boven uitgebrand. De brandweer kon er nauwelijks bij, men moest door een nauw straatje, waarin een oude auto stond, die eerst moest worden weggesleept. Het is maar juist gelukt om het KLM-passagekantoor en een groot modemagazijn te behouden.

In Utrecht is een café volledig uitgebrand, waarschijnlijk doordat een petroleumstel, waarop een pan met gehaktballen stond te sudderen, is omgevallen. Boven het gebouw bevonden zich een vrouw en twee kleuters. De vrouw van de caféhouder wilde naar hen toe, maar toen ze de deur opendeed, sloegen de vlammen haar tegemoet. Ze rende de straat op. Een voorbijganger klauterde langs de gevel omhoog, sloeg een raam in en liet de vrouw en de twee kinderen naar beneden zakken, andere voorbijgangers vingen hen op. Zodat het gelukkig zonder persoonlijke ongelukken is afgelopen.

Freddy Schotte (negen jaar) is met zijn moeder vanuit Australië naar ons land gekomen. Zijn ouders zijn 11 jaar geleden geëmigreerd. Freddie heeft kanker en de dokters in Australië kunnen niets voor hem doen. Misschien is er in Europa een kleine kans op genezing. Het gezin kon de reis niet betalen en de inwoners van hun dorp Ararat zouden juist met een inzameling beginnen, toen Freddie's vader een prijs van 1600 pond sterling in een loterij won.

Op de stranden van Zeeland spoelden telkens flesjes met pillen aan. Men wist niet, wat voor pillen het waren en bracht ze naar de politie. Na lang zoeken in een laboratorium ontdekte men dat het staalpillen waren. Waar ze vandaan komen, is niet bekend.

De heer C. Smeenk, oud 82 jaar, zal na de zomer niet terug keren in de raad van Arnhem. Hij was lange tijd A.R.-lid van de Tweede Kamer, voor de oorlog was hij wethouder van Arnhem, in de oorlog was hij een "zeer goede" Nederlander en na de oorlog heeft hij veel gedaan voor de wederopbouw van Arnhem. Hij was de laatste jaren erg doof en wandelde tijdens de gemeenteraadsvergadering van de ene spreker naar de andere om alles te kunnen verstaan en af en toe repliek te kunnen geven. Na de laatste raadsvergadering heeft burgemeester Matser hem zelf met zijn auto thuis gebracht.

De vier gestolen schilderijen van jonkheer Loudon uit Aerdenhout zijn terug. De helers hebben na lang onderhandelen met de politie te Aken de schilderijen op straat aan de politie overgegeven. Ze zijn ook nog een nacht in Zuid-Limburg begraven geweest. Onze Nederlandse politie-mannen wilden de schilderijen in hun auto mee naar Bloemendaal nemen, maar de politie van Aken vond dat niet vertrouwd. Gelukkig maar, want onze politie-mannen zijn bij Culemborg met hun auto over de kop geslagen. Ze waren zelf ongedeerd, maar hun wagen werd volkomen vernield en van de schilderijen zou dus niets overgebleven zijn. Ze zijn hen later nagezonden en de drie mannen die van de diefstal worden verdacht, zijn aan ons land uitgeleverd.

De arbeidskrapte is nog nooit zo groot geweest in ons land als in 1961. De arbeidsreserve daalde met 14000 en bedroeg op 31 december 31000 mannen en 4000 vrouwen. Onze beroepsbevolking groeide, dank zij het aantrekken van buitenlandse werkkrachten, met 40.000 mannen en 18.000 vrouwen.

In het Zuidlimburgse dorp Blerick woedt een melkoorlog. De Venlose zuivelfabriek heeft op 14 februari de fabriek te Blerick gekocht buiten medeweten van de melkslijters. Die hebben dat niet genomen en betrekken hun melk nu (ongeveer 45.000 liter per week) van een fabriek 50 km van het dorp. Nu zit Venlo met een dure, lege zuivelfabriek in Blerick. De Venlose melkslijters moeten van hun fabriek nu ook in Blerick gaan verkopen, maar de Blerickers willen hen niet en de jeugd belemmert hen hun melk te verkopen.

Het oude Hervormde kerkje op het vroegere eiland Schokland zal worden gerestaureerd. Het doet dienst als museum van voorwerpen die op de bodem van de Zuiderzee zijn gevonden.

Tante Saar heeft vijftig jaar bloemen verkocht op het Rembrandtplein. Ze is hartelijk gehuldigd en kreeg een vliegreis naar Israel met een verblijf van een maand aangeboden.

Onze genie oefent op het ogenblik in het Franse Courtine. Natuurlijk wordt er bij die oefeningen wel eens schade aangericht, b.v. aan de beplanting. Als vergoeding leggen onze jongens er nu een zwembad aan van 7 hectare. Ze moeten er een dijk van enige honderden meters aanleggen, zodat er een meertje ontstaat. Het karwei duurt 5 dagen. De burgemeester van de plaats wil langs de oevers bungalowtjes bouwen, die onze officieren dan kunnen huren voor hun vrouwen en kinderen als ze in Frankrijk komen oefenen.

In het Amsterdamse Concertgebouw heeft de Internationale Raad van Christelijke Kerken (ICCC) acht dagen een congres gehouden. Men heeft er zich nogal gekeerd tegen de Wereldraad van Kerken en tegen het komende concilie van de Rooms Katholieke kerk. Tijdens de nieuwe ruimtevaart van de Russen is er een verklaring uitgegeven, dat God meester van de ruimte is, en dat het goddeloos van Chroestsjew is te beweren dat hij de ruimte beheerst. De jongeren op het congres hebben er een eigen jeugdorganisatie gesticht, de International Christian Youth (ICY). (Wij hopen op dit congres binnenkort nog nader terug te komen. Red.)

Gaat U naar Holland?

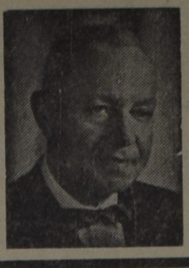

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Huguenot Cross

Silver:
Hanger
$ 2.— ¾ inch
$ 3.— 1 inch
$ 4.— 1½ inch
Chainlets $ 2.—
Lapel button $ 1.85
Tie pin $ 1.50,
point protector 50¢
—
Also available in gold.
—
Gold plated:
Tie pin $ 2.—,
point protector 50¢
—
Silver plated:
Teaspoon $ 1.50
Letter opener $ 4.50
—
Wall tile "Agnus Dei" $3.—.
—
Buy a Huguenot Cross. Help your local Christian School and the A.R.S.S.
They are available at your local agent, or write
"HUGUENOT CROSS CANADA"
Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

Boekbespreking

DE PSALMEN I, Korte Verklaring der Heilige Schrift, door Dr. Nic. H. Ridderbos. Uitgave J. H. Kok, Kampen, 1962.

De nieuwe bewerking van de welbekende Korte Verklaring nadert met het verschijnen van dit deel bijna haar voltooiing. Velen zullen deze verklaring van de psalmen met belangstelling tegemoet zien.

De psalmen hebben altijd een grote plaats ingenomen in het leven der Kerk. Ze zullen dat nog meer doen als men deze verklaring van Dr. Ridderbos leest. Niet in het minst door de prachtige inleiding, die de schrijver aan de eigenlijke verklaring laat vooraf gaan. Deze inleidingen, die ook bij de andere deeltjes van de K.V. te vinden zijn, dragen veel bij tot de waarde van deze werken. Wat een prachtige inzichten worden daar geboden. Wat kunnen verenigingen daar veel winst mee doen. Ridderbos geeft een heldere interessante beschrijving van de soorten psalmen, de achtergrond, de

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

opbouw, de tijdsomstandigheden, het gebruik in de Israelitische eredienst, het klaaglied, het loflied, het danklied, de verschillende dichterlijke vormen enz. Dit alles kan voor het geloof van de lezer ten zegen zijn. Men moet denken aan het woord van Luther: "In de psalmen ziet men alle heiligen in het hart."

Hoe mooi is de uiteenzetting van het verband tussen rechtvaardigheid en voorspoed, tussen goddeloosheid en rampspoed, tussen de gramschap Gods over Zijn vijanden en de goedertierenheid des Heren over Zijn bondgenoten. Dit zijn boodschappen op de man af, speciaal voor ons besmet met de tijdgeest van onze dag.

De verklaringen van de individuele psalmen zijn van de beste. Soms wat technisch, maar niettegenstaande: duidelijk, verrassend soms, en met inachtname van de belangrijkste vindingen van andere geleerden. Psalm 23 bijvoorbeeld biedt een mooie beschrijving van de achtergrond waaruit ze ontstond, ontleend aan de studies van Dr. Van Deursen, waardoor de lezer zich verplaatsen kan in de intieme sfeer van de herder in Israel als beeld van de Grote Herdr. Het zou te ver voeren om naar meer psalmen te verwijzen. Hier is een bron van grote rijkdom, niet alleen voor studie als zodanig, maar ook voor persoonlijke meditatie en verdieping.

L. Tamminga

INDIJKING VAN DE LAUWERSZEE. Enkele weken geleden is bij Oostmahorn de indijking van de Lauwerszee officieel begonnen. De Minister van Verkeer en Waterstaat en de hoogste, deels waarnemende, gezagsdragers van de drie noordelijke provincies hesen daartoe de nationale driekleur en de vlaggen van Friesland, Groningen en Drente op een grote maquette, die ver uit de kust de lijnen van de toekomstige haven- en sluizencomplexen in de nieuwe dijk aangaven. Op de foto: Minister Drs. H. A. Korthals en de Commissaris der Koningin in Friesland, Mr. H. P. Linthorst Homan, bij de vlaggemast.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Grateful to the Lord we announce the birth of our daughter

DEBORAH ANN

A sister to Ronnie and Johny.
Mr. and Mrs. J. Stronks.
R.R. 2, Hamilton, Ont.
August 18th, 1962.

With gratitude to God, we would like to announce that the Lord has entrusted to our care another daughter and sister

MARLENE ANNETTA

Mr. & Mrs. J. DeGroot.
Cor — Albertena
Tena — Nelly - Ann
Ada — Jackie
Arthur — Johnny
Betty

August 15, 1962.
Sarnia, Ont.

Met dank aan God en blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van onze dochter

DOROTHY

Mr. and Mrs. Fred Boonstra.
R.R. 2, Dundas, Ont.
20 Augustus 1962.

With gratitude and joy we announce the birth of a daughter whom the Lord of Life entrusted to our care,

SHIRLENE FAITH

August, 24, 1962.

Rev. and Mrs. Arie G. Van Eek.
Calvin Duane.
Jane Ann.
Esther Joy.

R.R. 2, Fort William, Ont.

CAPITAL REQUIRED
by various clients. For full information please contact

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

Mr. and Mrs. S. Zwaagstra wish to announce the wedding of their daughter

FRANCIS
to
Mr. JOHN VANDERVINNE

The wedding will take place D.V. Saturday, Sept. 15 at 3 P.M. at the Second Christian Ref. Church of Rexdale.

Rev. F. Guillaume officiating.

Reception following the Church service.

———

That same day, the Lord willing, our beloved parents and grandparents

SYTSE ZWAAGSTRA
and
HENNY ZWAAGSTRA—LEENE

hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

Their grateful children:
Cora and Wim.
Francis and John.
Grandchildren
Susan and Helen.

18 Bradshaw Ave., Rexdale, Ont.

We, the children and grandchildren, are thankful to God that our parents and grandparents

Rev. and Mrs.
JOHN GRITTER

may celebrate their 40th wedding anniversary on August 31, 1962.

It is our prayer that they may enjoy many more happy and fruitful years together with us.

Clifford and Helen Gritter, Grand Rapids, Mich.
Gordon and Willa Gritter, San Francisco, Calif.
Nelson and Ruth Gritter, Kalamazoo, Mich.
Dennis and Nelma Jasperse, Allendale, Mich.
Wilbur and Elaine Gritter, Dearborn, Mich.
Dirk and Marian Broer, Aylmer, Ont.
Willaine Gritter, Jamestown, Mich.
James and Edith Gritter, Thornton, Ill.
and 23 grandchildren.

Open house August 31, 1962 at Jamestown, Michigan, parsonage.

Met dankbare harten hopen wij op Zaterdag 8 Sept. 1962 het 30-jarig huwelijksjubileum te vieren van onze ouders

Mr and Mrs.
LEENDERT MARIUS SMIT.

Moge de Here waarop zij vertrouwen hun beschermen en behoeden en geven dat ze nog lang gespaard mogen blijven.

Walter en Nelly Smit,
Kathy.
Roel en Willy Wigboldus.
Ekke John.
Leander.
Ralph.
Bill Smit.
Elles Smit.
Leo Smit.
Tineke Smit.

588 Waterloo St.
Hamilton, Ont.

Op Maandag 3 September 1962 gedenken, zo de Here wil, onze lieve ouders en grootouders

MARINUS MACHELINUS GROOTENBOER
en
JACOBA JOHANNA GROOTENBOER—VAN TILBURG

hun 25-jarige echtvereniging.
Met hen zijn wij dankbaar tot God voor deze rijke zegening.

Willy en Gerrit,
Derric, Joanne en Marcel.
Ed en Willie.
Joop.
Theo.
Herbert.
Gerrit.

1505 Cameron, St.
Fort William, Ont.

Door een droevig ongeval nam de Here tot Zich ons geliefd kleinzoontje en neefje

WILLIAM ROBERT,

op de jeugdige leeftijd van 2½ jaar.

"Laat de kinderkens tot Mij komen en verhinderd ze niet, want hunner is het koninkrijk der hemelen."

De diepbedroefden:
Wellandport, Ont.:
Mr. & Mrs. G. Evers.
Gerrit & Tena.
John.
Mr. & Mrs. B. Evers.
Ottawa, Ont.:
Mr. & Mrs. H. Horbers.
Woodstock, Ont.:
Mr. & Mrs. W. Oosterink.
Wellandport, Ont.:
Mr. & Mrs. S. Hoiting.
Brinston, Ont.:
Mr. & Mrs. H. Geurkink.
Neefjes en nichtjes.

18 Augustus 1962.
R.R. # 1, Wellandport, Ont.

The members of the Christian Fellowship Club Wellandport wish to express its sincere sympathy to Mr. and Mrs. Henry Evers in the sudden loss, due to an accident, of their 2½ years old son

WILLIAM.

"Suffer little children to come unto Me, and forbid them not; for of such is the Kingdom of God."
St. Luke 18 : 16.

The President:
Mrs. E. Slothouber.
The Secretary:
Mrs. D. Schilstra.

Wellandport, Ont.
August 17th, 1962.

ANNOUNCEMENT:
CHANGE OF ADDRESS

H. P. Verburg, Secretary Ham. District Chr. High School Soc., 327 Stone Church Road East R.R. # 3, Hannon, Ontario. (Previously 118 Markland Street, Hamilton, Ontario.)

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

ARE YOU INTERESTED IN MOVING TO NORTHERN ONTARIO?

From time to time there are opportunities in Cochrane for certain trades, such as Licensed Mechanics, Automobile Body Men, Nurses and Nurses' Aids, Baker, etc. At present there are openings in these fields. If interested contact Mr. M. Spaans, Cochrane, Ontario. P.O. Box 861. Phone 631.

For rent per Sept. 1, '62:
1 BEDROOM APARTMENT

Private entrance, $ 68.— a month. Garage optional $ 4.—. Geo. A. Eygenraam, 29 Oakfield Dr., Toronto 18. Phone: CL 5-2286.

Wanted:
GIRL OR WOMAN

to live in. Light housekeeping duties. No children in household. Ph. Schwarz, R.R. # 3, Bowmanville, Ont. Tel. MA 3-2895.

GROEPEN

voor St. Nicolaas en/of Kerstmis in Holland worden nu gevormd. Toronto—Amsterdam—Toronto - $ 346.00. Voor verdere inlichtingen bel of schrijf Adriaan Limbertie, 359 Wilson Ave., Downsview, Ont. Telefoon ME 5-5661, 's avonds HI 4-8280.

SALESMEN WANTED

to represent newly formed Company producing only the best in broiler chicks, commissions paid promptly. Write to 68 Queen St. E., Brampton, Ont.

SELL YOUR EGGS

for a high price year round. Contracts available to produce Broiler hatching eggs, takes all government approved eggs weekly. Write or phone Brampton Chick Hatchery, Brampton, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.
Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
Representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

Help wanted:
EXPERIENCED MARRIED MAN

for your round work on modern dairy farm. Situated on Highway 401, mid way between Toronto and Kingston. Parlor and pipeline milking. Top wages and modern self-contained apartment furnished for suitable applicant, with small family. Write to Box 1527, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:
HIRED MAN

with family, experienced in dairy farming and raising layers. A 7-room house included. Preferably the hired man's wife or daughter to work in the grading station. Good wages and year-round employment. Write to Box 1526, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop: Een
1956 G.M.C. SCHOOLBUS

Te bezichtigen bij Riewald Garage, Burlington, Ont.

Ter overname aangeboden:
GLAZENWASSERIJ EN SCHOONMAAKBEDRIJF

(met machines) in zeer opkomende stad in Ontario. Goede contracten. Voor de juiste persoon prima bron van inkomsten. Inwerkperiode. Omzet plm. $ 10.000 per jaar. Kerk en School aanwezig. Brieven onder no. 1525, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

KAMER MET KOST EN INWONING AANGEBODEN

voor 2 broers of vrienden. 5 min. vanaf de binnenstad. $ 16.— per week. Mrs. Ab. Pieterman, 12 Dundas W., London, Ont., 1ste huis naast de Dutch Laundry.

---

250 Acre Dairyfarm
met melk contract.

Groot huis, 4 slaapkamers, en van alle gemakken voorzien. Beste barn, silo, kippenhok, machineschuur, dubbele garage. Best Holstein vee (stamboek). 2 Tractors, combine, baler. Enz. enz.
Melkcontract bij een goede Hamilton dairy. Kleigrond. Farm is 15 mijl van Hamilton. Vraagprijs $ 55.000. Down $ 17.000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Te koop:
2 5-SPELS ORGELS met harp
1 2-KLAVIERS PEDAAL ORGEL
en kleinere soorten. W. BRAAM, 15 Queen Street, Georgetown, Ont. Phone Tr. 7-9764.

Jongeman zoekt
KENNISMAKING OF CORRESPONDENTIE

met Chr. Reformed meisje, ± 25 jr. Brieven onder No. 1524, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

325 ACRES choice clay loam land, 2 beautiful homes, 2 large barns, $ 48,000, downpayment $ 15,000, crop included.

200 ACRES of good land, stone house, barn 84 x 84 ft., large drive-in shed, silo, 20 acres of hardwood maple bush, $ 18,000, downpayment $ 5,000.

150 ACRES with brick home, barn 62 x 84 ft. and one 36 x 46. Price $ 19,000, downpayment $ 3,000.

100 ACRES of good land, house and barn. Full price $ 8,500, downpayment $ 1,500.

Alle these farms are located in the Listowel area, close to Chr. Ref. Church.

Apply
John Bosveld
Box 353, Meaford, Ont. Ph. 428.

$ 130 MILJOEN IN PRINCIPE BESCHIKBAAR VOOR WABUSH IJZERERTSPROJECT

In Pittsburg (USA) werd dezer dagen bekend gemaakt dat de Wabush Iron Co., gevormd door Amerikaanse, Canadese en Europese staalbelangen, in principe de beschikking heeft gekregen over $ 130 miljoen voor de verdere ontwikkeling van de reeds op kleine schaal bestaande exploitatie van de Wabush ijzerertsreserves gelegen bij Wabush Lake, ongeveer 900 km ten noord-oosten van Montreal. Een ertsconcentratiebedrijf dat het ijzergehalte van het erts van 38 op 64% brengt, is te Wabush reeds in produktie.

Met de leiding van het Wabush project is Pickands Mather & Co. te Cleveland belast. Het kapitaal zal op obligatie basis ter beschikking worden gesteld. De Metropolitan Life Insurance Co. zal $ 50 miljoen fourneren, Prudential Life Assurance Society of America $ 40 miljoen, de Equitable Life Assurance Society of the U.S. $ 30 en de Sun Life Assurance Co. of Canada $ 10 miljoen. De totale kosten van het Wabush project worden op $ 200 miljoen geschat, doch hiervan zal $ 70 miljoen worden verkregen van de Steel Co. of Canada en Dominion Foundries and Steel Co. Ltd.

Bij het Wabush project zijn reeds sedert 1961 betrokken de Inland Steel Co., de Youngstown Sheet and Tube Co., de Pittsburgh Steel Co., de Interlake Iron Ore Co., de Finsider organisatie in Italië, de Mannesman & Hoesch belangen in Duitsland en, zoals reeds genoemd, Pickands Mather & Co.

In 1965 hoopt men het Wabush project te hebben gerealiseerd. Er worden reeds ertsoverslag installaties gebouwd, spoorwegen aangelegd en woningen voor het toekomstige personeel gebouwd. Het geconcentreerde ijzererts zal via de oostelijke havens van Canada worden verscheept of via de St. Lawrence Seaway naar de havens aan de Grote Meren worden verzonden en dan verder per rail aan de Amerikaanse staalfabrieken worden geleverd. (N.C.K.v.K.)

Hollandia zoekt voor de bakkerij

3 Bakkers
en
3 Jongens

Aangename werkomstandigheden in modern bedrijf.

Kerken en christelijke school in de onmiddellijke omgeving.

Aanmelding schriftelijk of in persoon. Ook Zaterdags en na werktijden gelegenheid tot aanmelding.

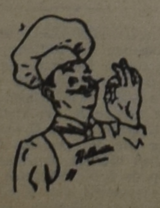

Hollandia Bakeries Limited
MOUNT BRYDGES, ONT.
Phone 51

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Jarvis, Ont., G. Ringnalda te Lindsay, Ont.

te Belleville, Ont., J. Geuzenbroek te Barrie, Ont.

Aangenomen

naar Emo, Ont. Kand. C. Vriend.

naar Exeter, Ont., Kand. A. Stienstra.

BOEKBESPREKING

"OP DE MAN AF", door Ds. Okke Jager. Uitgave van J. H. Kok, Kampen, in de "Boeket Reeks", 5de druk, 1962.

Hoe komt het toch, dat veel van wat Okke Jager schrijft zo boeit? Is het vanwege de duidelijkheid of het concrete? Of komt het van de rake illustraties of de puntige wijze van zeggen? Dit alles draagt ongetwijfeld bij tot het boeiende van zijn geschriften, maar dit is zeker niet de enige reden. Want er zijn ook gezochte voorbeelden, die betrekkelijk kleurloos zijn. Misschien ligt zijn kracht in het feit, dat hij de gevoelswereld van zijn lezers zo zuiver peilt en hen meeneemt door een wereld vol wisselvalligheden en stemmingen en als dicter die wereld vertolkt en openlegt en op verrassende wijze het licht van Gods Woord daardoor laat flitsen. Hoe dan ook, "Op de Man af" is op de man af. Je herkent jezelf en je ziet het Kruis in allerlei facetten.

Dit is het thema van deze korte schetsen, radiotoespraken, en speeches voor de jeugd: Christus brengt deze gevallen wereld terug tot God en uit dat Middelaarswerk welt een bron van troost en kracht voor gebroken levens, voor eenzamen, voor zoekenden, voor verdrietige mensen.

Er is ook wel critiek te geven op dit boekje. Ds. Jager heeft nu lang genoeg geschreven om zijn critici luider te doen spreken. Er zijn ook wel hier en daar shortcuts tot een oplossing die onbevrediging opwekken en soms krijg je het gevoel van onwerkelijkheid door een tewerkelijke schildering van de werkelijkheid. Maar je leest toch door en het verhindert niet om verkwikt te worden: lees het en laat het Uw opgroeiende kinderen, voorzover ze nog Hollands waarderen, lezen.

L. Tamminga

GRATIS RECHTSKUNDIGE BIJSTAND IN CANADA

(Can. Scene) — Voor hen die kunnen aantonen onbemiddeld te zijn is in verschillende provincies van Canada, Ontario, B.C. en Manitoba gratis rechtskundige bijstand verkrijgbaar, zowel voor burgerlijke- als strafrechtelijke gevallen. Deze gratis rechtskundige diensten worden verstrekt door middel van de Law Societies in de diverse provincies door advocaten die zich daartoe vrijwillig beschikbaar stellen. In Ontario alleen al werden verleden jaar 8705 aanvragen voor gratis advies ontvangen, waarvan er 7038 werden ingewilligd. Hiervan hadden 6045 gevallen betrekking op burgerlijk recht en 2300 betroffen het strafrecht. Opdat er geen tijd verloren zou gaan met het overwegen van deze verzoeken voor gratis hulp, waren in 11 districten van de provincie klinieken geopend.

In Manitoba wordt deze gratis rechtskundige hulp geboden door de Manitoba Law Societies en op het platteland waar geen plaatselijke rechtskundigen zijn, die als verdediger kunnen optreden, betaalt de kroon de kosten verbonden aan het verkrijgen van advocaten uit Winnipeg. Bovendien worden in alle gevallen gratis afschriften van bewijsmateriaal verstrekt.

In Brits Columbia, waar deze gratis hulp ook verkrijgbaar is doet men bovendien een poging om de leek op de hoogte te brengen van zijn rechten en plichten in bepaalde situaties door zg. "legal forums" te houden, die gratis toegankelijk zijn en waar bekende rechtsgeleerden vragen van het publiek beantwoorden. Het tweede dergelijke Forum dat in November 1961 door de Vancouver Sun en de Vancouver Bar Association werd georganiseerd trok 2000 mensen. Vragen bijvoorbeeld betreffende de rechtsgeldigheid van een "holograph will" (dat is een wilsbeschikking geheel met de hand geschreven en door de opsteller van het testament zelf ondertekend) werden beantwoord, doch niet alle antwoorden waren ook buiten de provincie van toepassing, daar de wet, wat het burgerlijk recht betreft, in elke provincie weer anders kan zijn.

In Toronto heeft de Star één of tweemaal per jaar zg. "Tax Forums" gehouden, waarbij het publiek wordt uitgenodigd vragen te stellen betreffende belastingzaken, die dan door experts werden beantwoord. Dergelijke tax forums worden ook van tijd tot tijd door Chartered Accountants gegeven.

Marathon Winner

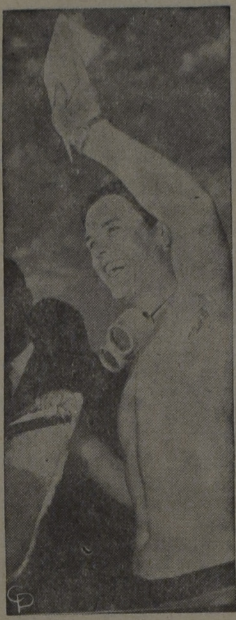

A 28-year-old schoolteacher from Utrecht, Holland, Herman Willemse holds the silver plate and a check for $6,000 he received for winning the 15-mile Canadian National Exhibition marathon swim at Toronto, Ont., in a record six hours, 38 minutes.

UNIVERSITY OF TORONTO

Royal Conservatory of Music Boyd Neel, Dean

MUZIEKSCHOOL • *Ettore Mazzoleni, Directeur*

HERFST CURSUS BEGINT 4 SEPT.

PIANO - ORGEL - STEM - SPRAAKKUNST - OPERA THEORIE - ORCHESTRALE INSTRUMENTEN

SPECIALE CURSUSSEN VOOR BEGAAFDE LEERLINGEN

Filialen van het Conservatorium over de gehele stad

Voor volledige inlichtingen:

Secretaris, 135 College Street (hoofdgebouw) 368-2655

of Opzichter der filialen, 460 Avenue Road WA. 1-8958

STEEDS MEER MENSEN VERHUIZEN NAAR DE STAD

(Can. Scene) — Volgens een rapport van het Dominion Bureau of Statistics woont 69.6% van Canada's bevolking thans in de steden, hetgeen 3% hoger is dan in 1956, toen dit percentage 66.6% bedroeg. Van de totale bevolking van 18.238.247 wonen 12.700.390 mensen in de steden, 2.072.785 op boerderijen en 3.465.072 op het platteland.

Een boerderij wordt voor dit doel omschreven als een huis met één of meer hectaren grond met een opbrengst aan landbouwkundige producten van $50. Door deze nieuwe definitie (in 1956 moesten er 3 ha. grond zijn om als boerderij te worden aangemerkt) worden in feite meer personen gerekend op boerderijen te wonen.

REAL ESTATE

JAN STRUIK

CH 6-3998

24 hours

City-wide Service

Houses for sale anywhere in Toronto

Representing:

JAMES B. GILBERT REAL ESTATE

CH 1-5205

Member Toronto Real Estate and Photo Co-op Board.

We Like Our Work

Help keep us busy, won't you?

If you are selling your home, business or farm, call us any day from Monday to Saturday at

John Voortman

Real Estate

580 UPPER JAMES ST.

HAMILTON, ONT.

Phone FU 3-2157

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

For the Farmers

Bent U van plan Uw boerenbedrijf uit te breiden . . . ?

(Can. Scene) — In het afgelopen jaar hebben meer dan 5000 boeren het beleid van hun bedrijf uitvoerig besproken met de credietadviseurs van hun Farm Credit Corporation, waarna ze het nodige crediet hebben ontvangen om hun zaken op gezonde basis te brengen. Bovendien ontvingen nog eens 2000 oudstrijders leningen van de Veterans' Land Act voor hun boerderijen.

Zoals we reeds in een vorig artikel bespraken moet een landbouwer om voor crediet in aanmerking te komen zelf aan kunnen tonen hoe hij dit crediet op verstandige wijze hoopt te gebruiken. Bovendien moet hij, teneinde zijn bedrijf te kunnen uitbreiden een overzicht geven van de huidige toestand, waaronder ontvangsten en uitgaven, en een schatting van de kosten en mogelijke ontvangsten die van deze uitbreiding verwacht mogen worden.

Om bijvoorbeeld te besluiten of het beter is het bestaande land intensiever te bewerken of om meer land te bewerken, dienen bepaalde factoren in aanmerking te worden genomen. Boeren die menen dat uitbreiding het beste is, komen er dan vaak achter dat de kosten, verbonden aan het verkrijgen van meer land, hoger zijn dan de inkomsten die er van verwacht kunnen worden. Bovendien kan het voorkomen dat zoveel geld wordt besteed aan nieuw land, dat er niet voldoende bronnen overblijven voor vee en voor werkkapitaal om het gehele bedrijf efficient te beheren. Een andere factor die vaak vergeten wordt is de tijd die verloopt tussen de aankoop van het land en de verwachte hogere inkomsten. Het kost tijd om de wisselbouw goed te regelen, weidegras te zaaien, de productie van het vee op peil te brengen, kortom, om alles vlot te laten verlopen. Gedurende die tijd wordt een groot deel van het werkkapitaal gebruikt, termijnbetalingen dienen gedaan te worden, en dat alles moet gefinancierd worden met een kleiner inkomen dan verwacht was. Daarom dienen de plannen rekening te houden met het feit, dat het twee jaar kan duren voordat een vergrote boerderij efficient werkt en winstgevends is.

Bovendien dient men niet te vergeten dat crediet een van de moeilijkst te verkrijgen en mogelijk kostbaarste bestanddelen is van het boerenbedrijf. Men schat dat een investering van $10.000 voor land, machinerieën, vee en werkkapitaal normaal leidt tot een inkomen (labour income) van $1.000. Aangezien in de meeste gevallen $4.000 of meer nodig is om op gelijke hoogte te staan met collega's in de industrie, dient een bedrag van tenminste $40.000 te worden geïnvesteerd. Een verstandig gebruik van het kapitaal is dus uiterst belangrijk. Het kan tot catastrophe of armoede leiden als er te veel geld wordt gestoken in weinig productieve zaken en te weinig in land. Het is in het boerenbedrijf, net als in ieder ander bedrijf, van groot belang hoe lang het duurt voordat het geïnvesteerde bedrag in verkopen wordt omgezet. Het is vaak verstandig om te proberen het totale geïnvesteerde bedrag te beperken. Een zaadkweker in Manitoba bereikte dit door zijn duurste machines te huren in plaats van te kopen. En boeren in Ontario hebben gevonden dat een snelle omzet in varkens of gevogelte een goede aanvulling is van het hoofdbedrijf, zoals veeteelt bijvoorbeeld.

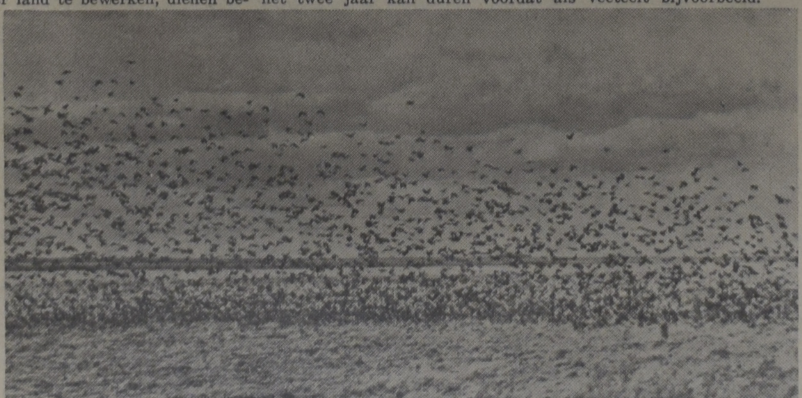

Zwermen blackbirds komen aanvliegen om neer te strijken op een akker in Manitoba. Het is een imposant gezicht, maar het zal de ergernis van de dichtsbijzijnde farmer opwekken. Hij zal vrezen dat een groot deel van de oogst verdwijnen zal in de kelen van deze hongerige vogels. Het zijn voornamelijk z.g. "redwings" met hun jongen. Onderzoekingen bij twee honderd vogels, die voor dit doel werden neergeschoten, brachten echter aan het licht, dat de blackbird de boer eveneens een grote hoeveelheid onkruidzaden en insecten, die schadelijk voor de oogst zouden zijn, doet verdwijnen.

—Foto Canada Department of Agriculture.

JOHN CONNON NURSERIES LTD.

Eigenaars C. Vander Kruk en Zonen

Box 200 - Waterdown, Ont.

Kwekers van eerste kwaliteit

VRUCHTBOMEN, SIERBOMEN, SIERHEESTERS, ROZEN, VASTE PLANTEN, ENZ.

Groothandel *Kleinhandel*

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN

PUBLISHING COMPANY LTD.

HAMILTON ONT.

Corner Gage & Main

P.O. Box 34, Station B

Phone 547 - 1488

547 - 1489

Globe Travel Service

HET NEDERLANDSE REISBUREAU 10 MIJL TEN NOORDEN VAN TORONTO

63 YONGE STREET N., RICHMOND HILL, ONT.

ZONDER ENIGE VERPLICHTING KUNT U VOOR INFORMATE TELEFONEREN: TU 4-7851 en 285-5782

Wij zijn officiele agenten voor K.L.M. - Holland America Line alle andere scheepvaart- en luchtlijnen.

HERBERT EN JOAN GOODHOOFD.

Canadese Minister van Economische Zaken gaat een conferentie voor nationale productie-uitbreiding beleggen

Door de heer Hees, Minister van Economische Zaken, zal op 7 September a.s. in Ottawa een conferentie worden gehouden, waartoe circa 200 prominente Canadese zakenlieden zullen worden uitgenodigd. De bedoeling van deze conferentie is het zakenleven in staat te stellen openlijk kritiek te leveren en suggesties te kunnen laten horen in verband met de recente overheidsmaatregelen. In de ochtend zullen door de heren Carl Pollock, president van de Canadian Manufacturers' Association en van de Dominion Electrohome Industries Limited; W. O. Twaits, president van Imperial Oil; H. H. Lank, president van Dupont of Canada; Carl Scott, president van de Ford Motor Co. of Canada; J. Ross Jenkins, vice-president van de T. Eaton Co. en de heer H. Keefler, president van Northern Electric Co., korte speeches worden gehouden. De middag zal beschikbaar zijn voor een openbare algemene gedachtenwisseling. Aan het einde van de conferentie hoopt de Minister van Economische Zaken een aantal commissies in het leven te kunnen roepen, die zich zullen moeten bezighouden met de studie van Canada's belastingproblemen en met de wijze waarop de industriële produktie van ons land van overheidswege kan worden gestimuleerd.

Naar verluidt bestaat er bij de overigen leden van de regering nogal tegenkanting tegen het door het Departement van Economische Zaken genomen initiatief, omdat men meent dat men door het beleggen van deze bijeenkomst kritiek gaat uitlokken die voor de positie van de Conservatieve Partij wel eens schadelijk zou kunnen zijn. De Canadese Minister van Economische Zaken heeft zich echter de laatste tijd bezorgd getoond over het feit dat de regering de steun van een belangrijk deel van het bedrijfs- en zakenleven heeft verloren en hij wil door deze gelegenheid tot openlijke kritiek te bieden, het vertrouwen in de regering en in de Conservatieve Partij versterken.

Door de recente bezuinigingsmaatregelen van het Ministerie van Financiën is het niet uitgesloten dat ook de kosten van de zeer dynamisch gevoerde exportbevorderings-campagne zullen moeten worden verminderd. Het is geen geheim dat de Minister van Economische Zaken met tegenzin onder druk van het Departement van Financiën heeft moeten besluiten de Canadese deelneming aan drie buitenlandse tentoonstellingen te laten vervallen, te weten de Daily Mail Ideal Home Show in Londen en aan tentoonstellingen in Melbourne en Tokio. Ook het plan om inkopers uit letterlijk alle gedeelten van de wereld op kosten van de regering voor een bezoek aan Canada uit te nodigen, is door de bezuinigingsmaatregelen wat wankel komen te staan. Men heeft het gevoel dat Minister Hees, teneinde zo weinig mogelijk van zijn plannen voor exportbevordering te moeten opgeven, meer dan ooit de steun nodig heeft van het bedrijfs- en zakenleven. Om deze steun te verkrijgen is o.a. de conferentie op 7 September belegd.

(N.C.K.v.K.)

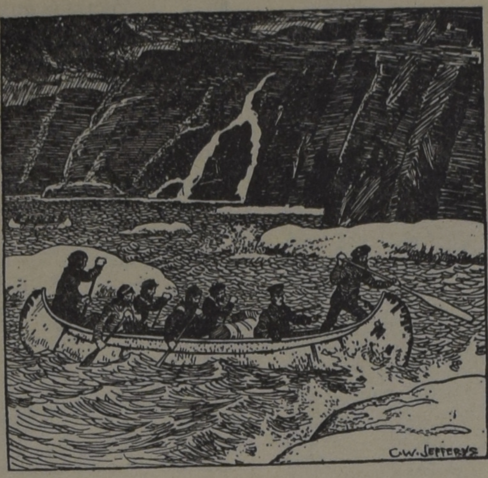

Deze aanschouwelijke tekening van de Canadese artist, wijlen de heer C. W. Jefferys, geeft de moeilijkheden weer, die Sir John Franklin en zijn groepje hadden te overwinnen bij hun poging de Stille Zuidzee te bereiken vanuit de Atlantische Oceaan via de Noordelijke IJszee.

(Uit de verzameling van Imperial Oil)

EEN WEG DOOR DE IJSZEEEN

(Can. Scene) — De wateren en kusten van Canada's Poolgebied zijn reeds verscheidene malen het toneel geweest van wetenschappelijke- en ontdekkingsexpedities. Vele van de ontdekkingstochten hebben ten doel gehad om een zg. "North-West Passage" te vinden, waaronder men verstaat een mogelijkheid om over water vanuit de Atlantische Oceaan de Stille Zuidzee te bereiken. **Sir John Franklin, de meest beroemde van deze onderzoekers, heeft reeds lang** geleden minstens 2 expedities geleid, waarbij hij een afstand van meer dan 5,000 mijl aflegde, met de bedoeling de Noordelijke kustlijn geheel te volgen om zodoende een waterweg naar het Westen te vinden, die in de Bering Strait zou uitkomen. Men kende reeds in het oostelijke gedeelte een doortocht door Baffin Bay, Lancaster Sound en Barrow Strait tot aan Melville Sound. En ook één in het Westen van de Coppermine tot in de Bering Strait, maar het verbindingsstuk moest nog gevonden worden als men ooit het grote raadsel van de North-West Passage wilde oplossen.

Sir John Franklin was bijna 60 jaar oud, toen hij in 1845 weer wegging, op zoek naar deze doorgang. Dit was zijn derde expeditie naar het Poolgebied en hij voerde het bevel over twee grote schepen met 134 manschappen en genoeg proviand voor drie jaar. Het waren sterke schepen voor die tijd, met 24 P.K. motoren, en men nam aan dat ze sterk genoeg zouden zijn om door het ijs van de Poolzee heen te breken. Het laatste, dat men hoorde was, dat ze in Juli de westkust van Groenland bereikt hadden. Daarna werd drie jaar lang niets meer van hen evernomen. Toen dat zo lang begon te worden werd de ene expeditie na de andere uitgezonden om naar Franklin en zijn mannen te gaan zoeken en de Britse regering loofde zelfs £10.000 uit voor hun redding of voor betrouwbare inlichtingen omtrent hun lot. Beetje bij beetje begon het slechte nieuws door te komen, maar pas in 1859 had men eindelijk zekerheid betreffende het lot van deze mensen, die gedurende de tweede winter hun schepen in de steek hadden moeten laten, toen ze in het ijs vast waren komen te zitten. Men had geprobeerd over land de bewoonde wereld te vinden, maar de een na de ander was de hongerdood gestorven en aantekeningen van de laatste overlevenden werden onder een hoop stenen op King William's Island aangetroffen. Daarin kon men ook lezen, dat Sir John Franklin op 11 Juni 1847 was gestorven.

Het duurde tot 1904 voordat de Noorse ontdekkingsreiziger Amundsen in staat was het eerste schip van de Atlantische Oceaan door de Noordelijke IJszee naar de Stille Oceaan te varen, maar Sir John Franklin, die de ontbrekende schakel heeft gevonden, zal altijd beschouwd worden als de echte ontdekker van de North-West Passage.

Thans doorploegt de C. D. Howe, een patrouillevaartuig van de Canadese marine, dat speciaal gebouwd is om door het ijs van de poolzee heen te kunnen breken, de noordelijke wateren, sociale en medische hulp verstrekkend aan de Eskimo's en proviand aanvoerend tot instandhouding van de Noordelijke voorposten. De eerste tocht van de normale, jaarlijkse Eastern Arctic Patrol vond plaats in 1922, hoewel reeds voor de eerste wereldoorlog verschillende patrouilletochten waren gemaakt, hoofdzakelijk van wetenschappelijke aard.

Na de eerste wereldoorlog echter werden overal in het Noorden posten van de RCMP gevestigd en ontstonden punten van samenkomst voor de ruilhandel in bont, zodat de blanken zich nu definitief in de Noordelijke gebieden begonnen te vestigen. Het doel van de eerste Eastern Arctic Patrol in 1922 was de bestudering van de levensomstandigheden daar, de hand houden aan bestaande voorschriften en het bewaren van rust en orde. Het voornaamste doel is op het ogenblik de bestrijding van ziekten onder de Eskimo's, daar hun bestaande levenswijze veranderde, naarmate zich meer blanken in hun gebied begonnen te vestigen. De bevelvoerende officier van deze patrouille is een lid van het Department of National Health and Welfare, hoewel ook andere regeringsinstanties, zoals de RCMP, het Department of Northern Affairs, National Defence, enz. vertegenwoordigers uitzenden.

SPECIAL NOTICE

STUDENTS Hamilton District Christian High School,

ALL TEXTBOOKS NOW AVAILABLE AT

VAN DELFT'S

Book & Gift Shop

1058 Main St. West, Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.

LUTHERS WERKEN.

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.

DE BRUG, door K. Norel.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.

HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)

DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.

SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Volla. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

A PREY TO SATAN, door C. Sluys.

IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.

LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.

GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES: